

Примљено 28.12.2020.

Број/прилог 30

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У
БЕОГРАДУ

Београд

На седници одржаној дана 26. новембра 2020. године, Наставно-научно веће Правног факултета Универзитета Унион у Београду донело је одлуку број 6-174-11-3/3030. од 26.11. 2020. године о покретању поступка и образовању Комисије за писање извештаја о испуњености услова за избор др Ане Кнежевић Бојовић у научно звање вишег научног сарадника у саставу:

1. Проф. др Јелена Ђеранић Перишић, виши научни сарадник, Институт за упоредно право у Београду - председник Комисије;
2. Проф. др Виолета Беширевић, редовни професор Правног факултета Универзитета Унион у Београду;
3. Проф. др Татјана Папић, редовни професор Правног факултета Универзитета Унион у Београду.

После прегледа пријаве кандидаткиње и приложених радова Комисија подноси Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Унион Београду следећи

ИЗВЕШТАЈ

I БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТКИЊИ

Др Ана Кнежевић Бојовић рођена је 4. новембра 1977. године у Београду где је завршила основну школу и Пету београдску гимназију. Школске 1996/97 уписала се на Правни факултет у Београду на коме је дипломирала 22. новембра 2000. године са просечном оценом 9,16. Добитница је годишњих похвала Правног факултета. Током све четири године студирања била је стипендиста Републичке фондације за развој научног и уметничког подмлатка.

Октобра 2001. године уписала се на специјалистичке студије Права Европске уније - Европског права на Правном факултету Универзитета у Београду, које су на Правном факултету у Београду заједнички организовали Европски универзитетски центар Универзитета у Нансију (Француска) и Правни факултет у Београду. Специјалистички испит положила је у јулу 2002. године. На магистарске студије на истом смеру уписала се октобра 2002. године на Правном факултету

Универзитета у Београду. Усмени магистарски испит положила је јула 2003. године са одликом. Магистарску тезу под називом „Поступци у случају инсолвентности са елементом иностраности у праву Европске уније“ одбранила је са одликом на Правном факултету у Београду 12. априла 2005. године. Марта 2005. године положила је правосудни испит. У септембру 2006. године. Докторску тезу „Слобода оснивања привредних друштава у праву Европске уније“ одбранила је на Правном факултету Универзитета у Београду са одликом 29. марта 2011. године пред комисијом у саставу: др Весна Бесаровић, ментор, др Радован Вукадиновић, др Мирко Васиљевић.

У периоду од јануара до маја 2001. године била је запослена као правни преводилац у НИП „Нови привредник“.

Од маја 2001. године запослена је у Институту за упоредно право на месту приправника у научноистраживачкој делатности, а од маја 2002. на месту истраживача-приправника У децембру 2005. године први пут је изабрана у звање истраживача-сарадника, а у исто звање је реизабрана у септембру 2009. године. У новембру 2011. године стекла је звање научног сарадника.

У периоду од новембра 2013. године до априла 2015. године радила је на радном месту координатора за регулаторну реформу у Националној алијанси за локални економски развој, а од априла 2015. поново је запослена у Институту за упоредно право као научни сарадник. У звање научног сарадника реизабрана је 1. марта 2017. године.

Од школске 2005/2006. године до школске 2015/2016. године на Правном факултету Универзитета Унион била је ангажована је као сарадник у настави на предмету Право Европске уније, а од школске 2007/2008. до школске 2015/2016. године и на предметима Међународно приватно право и Правно писање и истраживање.

У периоду од 2011. до 2020. године година била је ангажована је као консултант на већем броју пројеката међународних владиних и невладиних организација између осталог, на пројектима Светске банке, Европске комисије, Савета Европе, ОЕБС, Америчке агенције за међународни развој (USAID), те Фонда Уједињеног краљевства за добро управљање (Good Governance Fund).

У оквиру свог рада у Институту за упоредно право, по потреби је на захтев судова и других државних органа обављала циљане упоредне анализе или информације о садржини страног права.

Др Ана Кнежевић Бојовић такође је била ангажована и као предавач Правосудне академије и Службе за управљање кадровима Републике Србије, и на сталној је листи предавача Националне академије за јавну управу. У периоду од 2016. до 2019. године одржала бројне обуке намењене запосленима у јавним предузећима, органима локалне самоуправе, јавним бележницима и судијама.

Учествовала је у раду неколико радних група за припрему закона и докумената јавних политика од значаја за привреду и била координатор Стручне групе Координационог тела за усмеравање активности на сузбијању сиве економије.

Чланица је удружења правника у привреди и чланица је редакције часописа *Страни правни живот* који издаје Институт за упоредно право. На челу је јединице за пројекте Института за упоредно право. Испред Института за упоредно право учествује у раду Међународног института за европско право (ELI).

Превела је са српског на енглески језик неколико научних и стручних монографија и студија.

Говори енглески и шпански језик, а служи се руским и француским језиком.

II СПИСАК РАДОВА

Др Ана Кнежевић Бојовић је током свог научног рада у звање научног сарадника објавила четири монографије (од којих су три коауторске) и преко 30 научних чланака. У оквиру овог прегледа биће представљени релевантни радови кандидаткиње, укључујући и податке о уређивању зборника радова, од новембра 2011. године, када је први пут била изабрана у звање научног сарадника.

- **Рад у тематском зборнику међународног значаја (М14 – 5 бодова):**

1. Knežević Bojović, A. “**Institutional Transplants in Serbia – the Stories of Success and Failure**”, у: *Common Law and Civil Law Today Convergence and Divergence* (ed. Marko Novaković), Vernon Press, 2019, стр. 381-412, ISBN: 978-1-62273-507-5.

2. Rabrenović, A., Knežević Bojović A., “**The Right of an Individual to Free Access to Information – The Case of Serbia**”, у: *The Position of the Individual in Modern Legal Systems*, (eds. Novaković, M., Kostić, J.), Институт за упоредно право, 2019, Београд, стр. 145-166, ISBN 978-86-80186-53-5

3. Кнежевић Бојовић А., Ћорић, В. „**Избор судија у Швајцарској**“, у: *Увод у право Швајцарске* (ур. Николић, О.), Институт за упоредно право, Београд, 2018, стр. 123 – 136, ISBN 978-86-80186-44-3, COBISS.SR-ID 517983420.

4. Nagy A., Knežević Bojović, A. “**OSCE and its role in resolving the interethnic conflict and the implementation of rule of law in Kosovo**“, у: *Четрдесет година од потписивања хелсиншког завршног акта = Forty years since the signing of the Helsinki final act* (ур. Зиројевић, М., Ћорић, В.), Институт за упоредно право,

Београд, 2015, стр. 489-498, ISBN 978-86-80186-10-8 (karton), COBISS.SR-ID 517093820

- Рад у међународном часопису (M23 – 4 бода)

1. Ćorić, V., Knežević Bojović, A. “**Framing an Improved Model of Judicial Reform in Aspiring Member States of the European Union**”, *European Journal of Transformation Studies*, бр. 7/2019, стр. 211 – 220, e-ISSN 2298-0997 (напомена: рад је објављен у часопису индексираном у *Web of Science Core Collection Emerging Sources Citation Index*)

- Рад у националном часопису међународног значаја (M24 – 4 бода)

1. Кнежевић Бојовић А., Ћорић В., Вишекруна А. Д., „**Спољашње условљавање Европске уније и регулаторни одговори Србије**“, *Српска политичка мисао* бр. 3/2019, стр. 233-253, ISSN: 1452-3108, УДК 340.137(497.11:4-672EU), <https://doi.org/10.22182/spm.6532019.10>

2. Кнежевић Бојовић, А., Вукадиновић С., „**Анализа резултата јавно-приватног дијалога на примеру Економског кокуса Народне скупштине Републике Србије**“, *Српска политичка мисао*, бр. 53/2016, стр. 285-300, ISSN: 1452-3108; COBISS.SR-ID 517225916

- Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини (M31 – 3,5 бода)

1. Knežević Bojović, A., Ćorić, V., “**Legal Science and Regulatory Reform in Serbia: One Step Forward, Two Steps Back**”, предавање по позиву¹ са међународног скупа одржаног у Риги 16 – 18. oktobra 2019. godine, штампано у целини у: *Legal Science: Functions, Significance and Future in Legal Systems II*, University of Latvia, 2020, стр. 324-329, ISBN 978-9934-18-530-4, <https://doi.org/10.22364/iscflul.7.2> (напомена: рад је индексиран у *Web of Science Core Collection*)

2. Milošević M, Knežević Bojović, A., “**Trial within reasonable time in EU acquis and Serbian law**“, предавање по позиву² са међународног скупа *EU and comparative law issues and challenges, Jean Monnet International Scientific Conference Procedural*

¹ Доказ у прилогу

² Позивно писмо у прилогу

Aspects of EU Law одржаног 6. и 7. априла 2017. године у Осијеку, штампано у целини у: *Jean Monnet International Scientific Conference Procedural Aspects of EU Law*, (eds. Duić, D., Petrašević, T.), Осијек, 2017, стр. 447 – 469; ISBN 978-953-8109-15-7 (CD-ROM), 978-953-8109-16-4 (Online).

3. Ćorić, V. Knežević Bojović, A. Matijević, M. **"The Interpretation of the Law Rather than the Law Itself, is What Matters Most in Asylum Cases – How to Improve the Roles of European Courts in the Interpretation and Application of the Asylum Law"**, предавање по позиву³ са међународног скупа *Third International Academic Conference on Human Security* одржаног у Београду 4-6. новембра 2016. године штампано у целини у: *Third International Academic Conference on Human Security* (eds. Stanarević S., Đorđević, I., Rokvić, V.) Human Security Research Center (HSRC), Faculty of Security Studies, University of Belgrade, Ministry of Education, Science and Technological Development of the Republic of Serbia, 2017, стр. 81-91, ISBN 978-86-80144-09-2, UDC 341.215.4-054.72:341.6 (4), COBISS.SR-ID 240654604.

4. Кнежевић Бојовић, А. Вукадиновић, С. Торић-Ерић, В. **"The Role of Competitiveness Partnerships in Creating a More Business Enabling Environment in Serbia"**, предавање по позиву⁴ са међународног скупа *Composite Materials, Ecology, Information Technology, Economics and Law*, одржаног у Тивту од 1. до 3. јула 2017. године штампано у целини у: *ELaSA-2017 Proceedings* (ур. Лутовац, М.), G.A. Krestov Institute of Solution Chemistry of Russian Academy of Science (ISC-RAS) 2017, стр. 367-376, ISBN: 978-5-905364-09-9.

5. Кнежевић Бојовић, А. Торић, В. Глинтић, М. **„Targeted legal research online – a case study“**, предавање по позиву⁵ са међународног скупа *E-methodology* одржаног у Вроцлаву у Пољској 30-31. март 2016. године штампано у целини у: *E-methodology, Pro Scientia Publica*, 2016, стр. 63-76, ISSN 2392-0688, doi: 0.15503/emet2016.63.76.

6. Торић, В. Кнежевић Бојовић, А. Вукадиновић, С. **„Одштетни захтеви пред европским наднационалним судовима“**, предавање по позиву⁶ са међународног скупа одржаног од 22- 25. септембра 2016. године на Копаонику штампано у целини у: *Накнада штете и осигурање - Савремени изазови* (ур. Петровић, З., Мрвић-Петровић, Н.), Удружење за одштетно право, Институт за упоредно право у

³ Позивно писмо у прилогу.

⁴ Позивно писмо у прилогу

⁵ Позивно писмо у прилогу.

⁶ Позивно писмо у прилогу.

Београду и Правосудна академија, Београд 2016, стр. 167-182, ISBN 978-86-6411-011-2; COBISS.SR-ID 517222332.

7. Глинтић, М, Кнежевић Бојовић, А, Ракић, И. „Ревитализација браунфилда и правни оквир за просторно и урбанистичко планирање“, предавање по позиву⁷ са међународног скупа Друштва и простор одржаног у Новом Саду 25. и 26. септембра 2015. године штампано у целини у: *Друштво и простор. Урбани и рурални простор економски, правни и организациони простор* (ур. Миленковић, П. Стојшин, С., Пајванчић-Цизељ, А.), Српско социолошко друштво, Институт за упоредно право, Филозофски факултет Нови Сад, Београд-Нови Сад, стр.331-347, ISBN 978-86-81319-08-6 (SSD); 978-86-6065-348-4 (FF); 978-86-80186-12-2 (ИУП; брош.), COBISS.SR-ID 522751332.

8. Кнежевић Бојовић А., „Решења нацрта закона о привредним друштвима - усклађеност са директивама у области компанијског права и одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању“, предавање по позиву⁸ са скупа *Хармонизација законодавства Републике Србије са правом Европске уније* одржаног 5. и 6. маја 2011. године у Београду, штампано у целини у: *Хармонизација законодавства Републике Србије са правом Европске уније. 2* (ур. Димитријевић, Д., Миљуш, Б.), Институт за међународну политику и привреду: Институт за упоредно право, Ханс Зајдел Фондација, Представништво за Србију и Црну Гору, Београд, 2012, стр. 404-423, ISBN: 978-86-7067-164-5 (картон)

- **Монографија националног значаја (М 42 – 7 бодова):**

1. Ђурић В., Кнежевић Бојовић, А. *Правни оквир културне делатности националних мањина*, Институт за упоредно право, Београд, 2018, ISBN: 978-86-80186-34-4, COBISS.SR-ID 263968012

2. Knežević Bojović, A., *Continuity and discontinuity in Serbian legislation and practice: selected aspects*, Институт за упоредно право, Београд, 2018, ISBN: 978-86-80186-35-1, COBISS.SR-ID 264017164.

3. Ракић Водинелић, В., Кнежевић Бојовић, А, Рељановић, М., *Реформа правосуђа у Србији: 2008-2012*, Правни факултет Универзитета Унион, Службени гласник, Београд, 2012, ISBN 978-86-519-1585-0; COBISS.SR-ID 194846476/ Rakić Vodinelić,

⁷ Позивно писмо у прилогу

⁸ Позивно писмо у прилогу

V., Knežević Bojović, A., Reljanović, M. [превод Ана Кнежевић Бојовић], *Judicial reform in Serbia: 2008-2012*, Center for Advanced Legal Studies, Београд, 2012, ISBN 978-86-7546-076-3; COBISS.SR-ID 195604748

- Рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја (М 44 – 3 бода)

1. Knežević Bojović A., Radević R., „Free Access to Public Information, Integrity and Good Governance in the Western Balkans“, у: *Integrity and Good Governance in the Western Balkans* (eds. Rabrenović, A., Knežević Bojović, A.), Regional School of Public Administration, Danilovgrad, 2018, стр. 195-247, ISBN: 978-9940-37-028-2.

2. Кнежевић Бојовић, А. „Слободан приступ информацијама од јавног значаја“ у: *Правни механизми спречавања корупције у југоисточној Европи*, (ур. Рабреновић, А.) 2013, Институт за упоредно право, стр. 123-142, ISBN 987-86-80059-92-1, [COBISS.SR-ID 516468156]

3. Кнежевић Бојовић, А, Рељановић, М. „Реформа правосуђа“, у: *Усклађивање права Републике Србије са правним тековинама ЕУ: приоритети, проблеми, перспективе* (ур. Рабреновић, А., Теранић, Ј.), Институт за упоредно право, Београд, 2012, стр.89-118, ISBN 978-86-80059-85-3 (брош.); COBISS.SR-ID 516255932.

- Рад у тематском зборнику националног значаја (М45 – 1,5 бод)

1. Кнежевић Бојовић, А. „Национални програм за борбу против сиве економије - кривичноправне мере“, у: *Привредна кривична дела* (прир. Стевановић, И., Чоловић, В.), Институт за упоредно право, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд, 2017, стр. 293 - 302, ISBN: 978-86-80186-26-9 (IUP); 978-86-80756-03-5 (IKSI); COBISS.SR-ID 517513148.

2. Ћорић, В. Кнежевић Бојовић, А. Бабић, М. „Улога Суда правде Европске уније у развоју права азиланата“, у: *Мигранти на раскришћу или беспућу земље Србије* (ур. Ћирић, Ј., Кнежић, Б.) Београд, Институт за упоредно право, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Регионално представништво Руске хуманитарне мисије на Балкану 2016, стр. 279-293, ISBN 978-86-80186-14-6, , COBISS.SR-ID 517223356.

3. Кнежевић Бојовић, А, „Европска социјална повеља“, у: *Забрана дискриминације – одабране пресуде Европског суда за људска права и Европског суда правде*, Удружење тужилаца и јавних тужилаца Србије, Београд, 2013, стр. 114-118, ISBN 978-86-87259-35-5, [COBISS.SR-ID 198726412]

4. Кнежевић Бојовић, А, „Европска унија“, у: *Забрана дискриминације – одабране пресуде Европског суда за људска права и Европског суда правде*, Удружење тужилаца и јавних тужилаца Србије, Београд, 2013, стр. 123-141, ISBN 978-86-87259-35-5, [COBISS.SR-ID 198726412]

5. Кнежевић Бојовић, А. „Грађански надзорник – Testigo Social - у Мексику и други механизми грађанске контроле јавних набавки у Латинској Америци“, у *Грађанска контрола јавних набавки*, (ур. Бјелетић, М.) Топлички центар за демократију и људска права, Институт за упоредно право, 2013 стр. 41-60, ISBN 978-86-89227-05-5, [COBISS.SR-ID 516483260]

6. Чавошки, А. Кнежевић Бојовић, А. „Европски суд правде и простор слободе, безбедности и правде“, у: *Европске интеграције и међународна кривичноправна сарадња* (прир. Тирић, Ј., Бејатовић, С.), Институт за упоредно право, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Београд, 2012, стр. 83-96, ISBN 987-86-80059-79-2 (ИУП; брош.);

- **Уређивање тематског зборника водећег националног значаја (М 48 – 2 бода)**

1. Rabrenović, A, Knežević Bojović, Ana (eds.), *Integrity and Good Governance in the Western Balkans*, Regional School of Public Administration, Danilovgrad, 2018, ISBN: 978-9940-37-028-2

2. Чавошки, А, Кнежевић Бојовић, А. (ур.), *Екологија и право*, Институт за упоредно право и Правни факултет Универзитета "Унион" у Београду, 2012, ISBN 978-86-80059-81-5, [COBISS.SR-ID 193378828]

- **Рад у врхунском часопису националног значаја (М51 – 3 бода)**

1. Ћорић, В. Кнежевић Бојовић, А., „Indirect Approach to Accountability of Corporate Entities Through the Lense of the Case Law of the European Court of Human Rights“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 4/2018, стр. 25- 37, UDC 347.19.11:341.645, DOI 0.5937/spz0-20339.

2. Кнежевић Бојовић, А., Пурић О., „**Judicial training and EU law: a view on comparative and Serbian practice**“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 4/2018, стр. 73-93, ISSN: 0039-2138, doi:10.5937/spz0-20572, COBISS.SR-ID 518027452.
3. Кнежевић Бојовић, А., Пурић, О., „**Европска начела правосудне обуке: постављање стандарда стручности**“, *Европско законодавство* 61-62/2017, стр. 459 - 471, ISSN: 1451-3188, COBISS.SR-ID 517694396.
4. Кнежевић Бојовић, А., Пурић, О., „**Креирање образовне политике у правосуђу Србије и утицај Европске уније**“, *Политичка ревија* 4/2016, стр. 75-92, ISSN: 1451-4281, COBISS.SR-ID 512787108, <https://doi.org/10.22182/pr.5042016>
5. Кнежевић Бојовић, А., Пурић, О., „**In-service training of judges in Europe**“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 4/2016, стр. 57 - 70, ISSN: 0039-2138; COBISS.SR-ID 517353660.
6. Кнежевић Бојовић, А., „**Учешће цивилног сектора у процесу придруживања Европској унији и пракса Националног конвента о ЕУ**“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 2/2015, 131-144, ISSN 0039-2138, UDK: 061.2:061.1EU(479.11), [COBISS.SR-ID 513977777]
7. Кнежевић Бојовић, А., „**Преговори Србије и Европске уније у вези са поглављем 23: правосуђе, основна права и независност правосуђа**“, *Европско законодавство* 52-53/2015, стр. 24-41 ISSN: 1451-3188, UDK:340.137(4-672EU:497.11), [COBISS.SR-ID 513940657]
8. Кнежевић Бојовић, А. „**New EU enlargement strategy and country progress reports: a motor for change?**“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 4/2015, стр. 67-78, ISSN 0039-2138, UDK: 341.217.02(4-672EU), [COBISS.SR-ID 514208177]
9. Кнежевић-Бојовић, А., Ћорић, В. и Глинтић, М. „**Право странаца да стичу стварна права на непокретностима - упоредни преглед регулаторног оквира у осам европских држава**“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 3/ 2015, стр. 213-235, ISSN 0039-2138, UDK: 347.232+347.235-054.6(4), [COBISS.SR-ID 517050812]
10. Кнежевић Бојовић, А. „**Државна помоћ и урбана регенерација у праву Европске уније**“, *Европско законодавство* 52-53/2015, стр. 321-332, ISSN 1451-3188, UDK: 711.168(4-672EU), [COBISS.SR-ID 513946033]

11. Кнежевић Бојовић, А., Крстовић, С., „Регулаторна реформа и квалитет законодавног поступка у Србији: анализа законодавне активности Србије у 2013. години“, *Право и привреда* 7-9/2014, стр. 204-220, ISSN 0354-3501, UDK: 347.7 [COBISS.SR-ID 513397681]

12. Кнежевић Бојовић, А., „Како српско правосуђе улази у скрининг за поглавље 23 : критички осврт на националну стратегију реформе правосуђа 2013-2018. године и акциони план за њено спровођење“ *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 3/2013, стр. 63-78, ISSN 0039-2138, UDK: 347.97/.99(497.11),

13. Кнежевић Бојовић, А., „Грађански надзорник - нови механизам контроле јавних набавки у Србији“, *Право и привреда* 7-9/2013, стр. 491-513, ISSN 0354-3501, UDK: 347.7, [COBISS.SR-ID 515953596]

- Рад у истакнутом научном часопису (M52 – 1,5 бод)

1. Рељановић, М. и Кнежевић Бојовић, А. „Judicial Reform in Serbia and Negotiating Chapter 23 - A Critical Outlook“, *Правни записи*, година V, број 1 (2014), стр. 241-253, UDK 340.137(497.11:4–672EU, doi: 10.5937/pravzap0–6011, [COBISS.SR-ID 516580796]

- Предавање по позиву са скупа националног значаја штампано у целини (M61 – 1,5 бод)

1. Knežević Bojović, A., Ćorić V. Matić Bošković, M., „Do rules on the protection of journalists extend to media workers engaged in campus and student broadcasting organisations?“, скуп је одржан 17. новембра 2016. године у Новом Саду, предавање штампано у целини у: *Legislative and Productional Models of University and Student Radio and Television Broadcasting*, Академија уметности, 2016, ISSN: 978-86-499-0213-8, стр. 35-51.

III АНАЛИЗА РАДОВА КОЈИ КАНДИДАТКИЊУ КВАЛИФИКУЈУ У ПРЕДЛОЖЕНО НАУЧНО ЗВАЊЕ

- Рад у тематском зборнику међународног значаја (M14 – 5 бодова):

1. Knežević Bojović, A. “**Institutional Transplants in Serbia – the Stories of Success and Failure**”, у: *Common Law and Civil Law Today Convergence and Divergence* (ур. Marko Novaković), Vernon Press, 2019, стр. 381-412, ISBN: 978-1-62273-507-5.

Правни транспланти, појам који је седамдесетих година двадесетог века развио Алан Вотсон, подразумевају „премештање неког правила или система права из једне државе у другу“. Богата научна литература развијена након тога показује да не постоји јединствени став о томе да ли су правни транспланти уопште могући и пожељни. У раду ауторка заузима став да су они могући, а потом испитује њихову успешност у Србији током претходне две деценије на три илустративна примера.

У свом истраживању ауторка се ослања на правнотеоријско становиште да је већина неуспешних правних транспланта акт једноставног копирања, који није мотивисан жељом за стварном променом и унапређењем правног система, као и ставом да успех правног транспланта зависи од тога колико је систем у који се правни институт преноси подобан за такав пренос, имајући у виду ресурсе, политичке ставове и вредности како оне државе из које се правни трансплант преноси, тако и оне државе у коју се преноси.

У овом контексту, ауторка се прво критички осврће на правнополитичко стање у Србији, указујући на чињеницу да се ради о држави у транзицији, у којој, упркос вишедеценијској пракси правних транспланта, процес придруживања Европској унији налаже брзе законодавне и институционалне промене, које нису увек праћене неопходним друштвеним дијалогом као ни преносом одговарајућих правнодогматских постулата који би им обезбедили широку подршку и примењивост.

Конкретни примери правних транспланта које ауторка анализира су Национални конвент о Европској унији, грађански надзорник у поступку јавних набавки и Високи савет судства. Кроз детаљну критичку анализу увођења и начина рада ова три института ауторка испитује и оцењује њихову успешност у спровођењу правних и друштвених промена због којих су уведени.

Ауторкина анализа показује да су у пракси Србије институционални транспланти имали ограничену друштвену и политичку подршку, коју она делимично приписује спољашњем условљавању Европске уније, на који националне власти одговарају изменама прописа, не упуштујући се у пуној мери у начин спровођења реформи. Ауторка потом указује, на основу три студије случаја, да у Србији успех правних транспланта у великој мери зависи од главних протагониста новоуведених институција, а такође и од постојећих капацитета у сектору у ком се реформа уводи. Она указује да су институционални транспланти који промовишу независност и интегритет у Србији боље функционисали и наилазили на ширу подршку у цивилном друштву, док је подршка јавног сектора по правилу била спорија – а управо она је од кључног значаја за успех правног транспланта.

На самом крају, ауторка формулише препоруке у погледу тога како да будући правни транспланти буду успешни.

2. Rabrenović, A., Knežević Bojović A., „**The Right of an Individual to Free Access to Information – The Case of Serbia**“, у: *The Position of the Individual in Modern Legal Systems*, (eds. Novaković, M., Kostić, J.), Институт за упоредно право, 2019, Београд, стр. 145-166, ISBN 978-86-80186-53-5

Ауторке у раду разматрају право појединца на отворену јавну управу као глобални феномен и у конкретном контексту Републике Србије. У раду ауторке прво дају преглед кључних наднационалних прописа и стандарда у области слободног приступа информацијама од јавног значаја, а потом дају оцену правног система Србије у контексту ових стандарда. У централном делу рада ауторке анализирају трендове у вези са слободним приступом информацијама од јавног значаја у периоду од 2008. до 2018. године на основу статистичких података о, између осталог, броју захтева за приступ информацијама од јавног значаја које су поднели грађани, броју жалби упућених Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, проценту захтева на које је одговорено, разлозима за ускраћивање приступа, и слично. Ауторке показују да је током посматраног периода право на приступ информацијама од јавног значаја у Србији било делотворно примењивано пре свега захваљујући добром правном оквиру и личним напорима Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, који је успео да превазиђе препреке везане за дубоко укоревану културу тајности у друштву.

3. Кнежевић Бојовић А., Ћорић, В. „**Избор судија у Швајцарској**“, у: *Увод у право Швајцарске* (ур. Николић, О.), Институт за упоредно право, Београд, 2018, стр. 123 – 136, ISBN 978-86-80186-44-3, COBISS.SR-ID 517983420.

У раду се анализирају специфичности швајцарског система избора судија у настојању да се утврди на који начин је дати систем успео да помири висок степен поверења грађана у правосудни систем са непостојањем опште прихваћених стандарда у погледу поступка избора судија, њиховог каријерног напредовања као и сталности судијске функције. Након уводног дела, указује се на посебности швајцарског правосудног система које произилазе из федералног уређења. У трећем делу представљају се гаранције независности правосуђа. Наредна три дела посвећена су анализи услова и поступка избора и реизбора на судијску функцију, као и могућностима судија за каријерно напредовање. У завршном делу, ауторке истичу да швајцарски модел не може да послужи као узор за државе које се и даље налазе у осетљивој транзицији као успостављању демократског друштва и владавине права, као што је то случај са Србијом. И поред тога, указује се на несумњив значај јачања не само институционалне, већ и индивидуалне независности и интегритета као темеља на којима се гради функционално независно и стручно правосуђе.

4. Nagy A., Knežević Bojović, A. „**OSCE and its role in resolving the interethnic conflict and the implementation of rule of law in Kosovo**“, у: *Четрдесет година од потписивања хелсиншког завршног акта = Forty years since the signing of the Helsinki final act* (ур. Зиројевић, М., Ћорић, В.), Институт за упоредно право, Београд, 2015, стр. 489-498, ISBN 978-86-80186-10-8 (karton), COBISS.SR-ID 517093820

У раду се преиспитује улога ОЕБС-а на Косову у спровођењу владавине права. Аутори анализирају правне и практичне аспекте деловања мисије ОЕБС-а на Косову, нарочито у вези са применом резолуције 1244 и Бриселског споразума, упоређујући их са резултатима и начином рада ове мисије пре 1999. године. Надаље, аутори преиспитују однос између мисије ОЕБС-а и Еулекс мисије на Косову. Указујући на конкретне проблеме у успостављању мира у Косовској Митровици, али и на могуће начине њиховог превазилажења кроз деловање, између осталог, мисије ОЕБС-а, аутори формулишу препоруке за унапређење рада мисија ОЕБС-а на остваривању начела хелсиншког Завршног акта.

- Рад у међународном часопису (M23 – 4 бода)

1. Ćorić, V., Knežević Bojović, A. “**Framing an Improved Model of Judicial Reform in Aspiring Member States of the European Union**”, *European Journal of Transformation Studies*, vol.7, No. 2, 2019, стр, 211 – 220, e-ISSN 2298-0997 (напомена: рад је објављен у часопису индексираним у WoS као Emerging Sources Citation Index)

Током претходних година, Европска комисија је обавила читав сет докумената усмерених на јачање владавине права у Европској унији. Ове циљане иницијативе усмерене су на државе чланице Европске уније, и готово у потпуности занемарују процес преговора са државама које желе да постану чланице ове организације. У раду ауторке преиспитују приступ неких аутора, који сматрају да спољашње условљавање Европске уније може да подрије владавину права и доведе до регулаторне фрагментације и фрагментисаног управљања. У том циљу ауторке нуде хибридни модел, путем кога оцењују квалитет унутрашњег процеса јачања владавине права у државама чланицама ЕУ, као и квалитет оног дела преговарачког процеса са Србијом који се односи на владавину права. Предложени теоријским модел комбинује елементе модела спољашњег условљавања, модела социјалног учења и модела лекција. На крају, ауторке формулишу предлоге усмерена на унапређење оквира за реформу правосуђа у државама које желе да постану чланице Европске уније.

- Рад у националном часопису међународног значаја (M24 – 4 бода)

1. Кнежевић Бојовић А., Ћорић В., Вишекруна А. Д., „**Спољашње условљавање Европске уније и регулаторни одговори Србије**“, *Српска политичка мисао* бр. 3/2019, стр. 233-253, ISSN: 1452-3108, УДК 340.137(497.11:4-672EU), <https://doi.org/10.22182/spm.6532019.10>

Полазна хипотеза овог рада јесте да процес придруживања Европској унији доприноси фрагментацији и може да компромитује питање доброг управљања. Имајући у виду ту чињеницу, посебан значај добија системски одговор за превазилажење фрагментације.

У раду ауторке дају квалитативну и квантитативну анализу важних показатеља који се односе на усклађеност прописа Србије са правним тековинама Европске уније, те анализирају општи регулаторни оквир у поступку усвања прописа, те регулаторни оквир који се односи на процес

придруживања Европској унији. На основу тога, ауторке закључују да Србија има развијене институционалне и регулаторне механизме који могу помоћи у превазилажењу ових проблема, али да се они не примењују у довољној мери и да их треба јачати. Ауторке посебно указују на значај анализе ефеката прописа, израду табела усклађености и потребу за јачањем улоге Републичког секретаријата за јавне политике у овом процесу.

2. Кнежевић Бојовић, А., Вукадиновић С., „Анализа резултата јавно-приватног дијалога на примеру Економског кокуса Народне скупштине Републике Србије“, *Српска политичка мисао* бр. 3/2016, стр. 285-300, ISSN: 1452-3108; COBISS.SR-ID 517225916, <https://doi.org/10.22182/spm.5332016.16>

У раду аутори указују на чињеницу да у савременом парламентарном развоју постоји тенденција измештања тежишта парламентарног рада из пленума у радна тела парламента. Потом дају кратак упоредни преглед који указује на тенденцију упостављања механизма јавно-приватног дијалога са циљем унапређења процеса креирања јавних политика и усвајања законских решења којима се подстиче економски развој. Централни део рада посвећен је испитивању почетне хипотезе да Економски кокус Народне скупштине представља делотворан механизам јавно-приватног дијалога, усмерен на унапређење правног оквира за привредни развој, а који је у складу са савременим тенденцијама парламентарног развоја. Применом квалитативна и квантитативне анализе рада и резултат Економског кокуса, као и разматрањем његовог настанка и развоја, аутори доказују да ово, иако младо тело, бележи значајне резултате и испољава обе тенденције на које је указано на самом почетку рада. Утврђујући зашто и по чему се Економски кокус разликује од других радних група и радних тела и онога што га одликује, аутори идентификују оне новине и побољшања у правном оквиру за пословање које је иницирао овај кокус.

- **Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини (М31-3,5 бода)**

1. Knežević Bojović, A., Ćorić, V., “**Legal Science and Regulatory Reform in Serbia: One Step Forward, Two Steps Back**”, предавање по позиву са међународног скупа одржаног у Риги 16 – 18. октобра 2019. године, штампано у целини у: *Legal Science: Functions, Significance and Future in Legal Systems II*, University of Latvia, 2020, стр. 324-329, ISBN 978-9934-18-530-4, <https://doi.org/10.22364/iscflul.7.2> (напомена: рад је индексан у *Web of Science Core Collection*)

У раду ауторке испитују почетну хипотезу да правни оквир у Србији пружа стратешки подстицај за значајну улогу правне науке у регулаторној реформи. На самом почетку, ауторке усвајају широк концепт правне науке, а потом испитују у којој мери се одређење правне науке у међународним стандардима и националном правном оквиру Србије уклапа у дефиницију правне науке коју оне нуде у свом раду. У томе посебан значај придају потенцијалној и стварној прилици коју они који се баве правном науком имају да допринесу друштвеним и економским променама кроз унапређење националних прописа. Ауторке потом са ове тачке гледишта критички анализирају нови правни оквир за научноистраживачки рад у Србији, указујући на недостатак системског приступа у важећим правним нормама. На крају, ауторке закључују да индикатори за оцену стварног утицаја рада оних који се баве правном науком у Србији тренутно нису задовољавајући. Отуда, оне предлажу три групе активности које би требало јасно укључити у дефиницију правне науке и сходно томе вредновати као допринос оних који се баве правном науком друштвеном и економском развоју.

2. Milošević M, Knežević Bojović, A., „**Trial within reasonable time in EU acquis and Serbian law**“, предавање по позиву са међународног скупа *EU and comparative law issues and challenges, Jean Monnet International Scientific Conference Procedural Aspects of EU Law* одржаног 6. и 7. априла 2017. године у Осијеку, штампано у целини у: *Jean Monnet International Scientific Conference Procedural Aspects of EU Law*, (eds. Duić, D., Petrašević, T.), Осијек, 2017, стр. 447 – 469; ISBN 978-953-8109-15-7 (CD-ROM), 978-953-8109-16-4 (Online).

Ауторке у раду указују да је још од усвајања Повеље Европске уније о основним правима, постало је јасно да заштита људских права постаје једна од приоритетних политика Европске уније. Један од кључних стандарда садржан у овој повељи јесте и право на правично суђење и, у оквиру њега, право на суђење у разумном року. Ауторке подсећају на екстензивну праксу Европског суда за људска права у овој области, а потом указују на чињеницу да је Суд правде Европске уније почео да развија своју праксу у односу на суђење у разумном року. Потом ауторке представљају развој праксе Суда правде ЕУ у погледу тумачења наведеног стандарда као саставног дела правне тековине Европске уније. Надаље, ауторке испитују да ли и у којој мери је Повеља Европске уније о основним правима обавезујућа за државе које су кандидати за придруживање Европској унији. На крају, ауторке критички анализирају кораке које је Србија предузела како би унапредила праксу у области права на суђење у разумном року, нарочито

кроз усвајање одговарајућег закона. Користећи се упоредноправним и егзегетичким методом, ауторке оцењују делотворност нормативног приступа за који се определио српски законодавац у циљу унапређења у примени наведеног стандарда, као и његовог утицаја на процес придруживања Србије Европској унији.

3. Ćorić, V. Knežević Bojović, A. Matijević, M. **"The Interpretation of the Law Rather than the Law Itself, is What Matters Most in Asylum Cases – How to Improve the Roles of European Courts in the Interpretation and Application of the Asylum Law"**, предавање по позиву са међународног скупа *Third International Academic Conference on Human Security* одржаног у Београду 4-6. новембра 2016. године штампано у целини у: *Third International Academic Conference on Human Security* (eds. Stanarević S., Đorđević, I., Rokvić, V.) Human Security Research Center (HSRC), Faculty of Security Studies, University of Belgrade, Ministry of Education, Science and Technological Development of the Republic of Serbia, 2017, стр. 81-91, ISBN 978-86-80144-09-2, UDC 341.215.4-054.72:341.6 (4), COBISS.SR-ID 240654604.

Чланак представља критички осврт на пресуде Суда правде Европске уније и Европског суда за људска права којем ауторке приступају у намери да утврде да ли су и у којој мери приступи ова два европска наднационална суда материји из области права на азил усаглашени. Ауторке затим анализирају основне слабости постојећег правног оквира права на азил, те настоје да утврде да ли су тумачења релевантног правног оквира од стране два суда довела до развоја права на азил. Циљ анализе је да се сагледа да ли се праксом Суда правде Европске уније и Европског суда за људска права која се односи на заштиту права на азил допринело бољем остварењу општег нивоа заштите људских права. У закључку, износе се конкретне препоруке за додатне мере које би могле да допринесу остварењу вишег нивоа заштите права на азил у Европи.

4. Кнежевић Бојовић, А. Вукадиновић, С. Ђорић-Ерић, В. **„The Role of Competitiveness Partnerships in Creating a More Business Enabling Environment in Serbia“**, предавање по позиву са међународног скупа *Composite Materials, Ecology, Information Technology, Economics and Law*, одржаног у Тивту од 1. до 3. јула 2017. године штампано у целини у: *ELaSA-2017 Proceedings* (ур. Лутовац, М.), G.A. Krestov Institute of Solution Chemistry of Russian Academy of Science (ISC-RAS) 2017, pp. 367-376, ISBN: 978-5-905364-09-9

У раду аутори, најпре, указују на све чешће прибегавање механизмима успостављања одрживог дијалога између јавног и приватног сектора, који укључују и представнике организација цивилног друштва у циљу формулисања што квалитетних докумената јавних политика и прописа. Након тога, прибегава се анализи структуре, начина рада и резултата два институционална механизма у Србији: Економског кокуса и Експертске групе за израду Националног програма за сузбијање сиве економије како би се показало да је заиста реч о успешним облицима јавно-приватног дијалога чијим деловањем је унапређен регулаторни оквир који се односе на стварање повољне пословне климе у Србији.

5. Кнежевић Бојовић, А. Ћорић, В. Глинтић, М. „**Targeted legal research online – a case study**“, предавање по позиву са међународног скупа *E-methodology* одржаног у Вроцлаву у Пољској 30-31. март 2016. године штампано у целини у: *E-methodology, Pro Scientia Publica*, 2016, pp. 63-76, ISSN 2392-0688, doi: 0.15503/emet2016.63.76..

У раду се анализирају проблеми са којима се сусрећу истраживачи који користе упоредноправни метод приликом израда анализа и формулишу препоруке за унапређење пракси. Посебна пажња се посвећује томе што се национално законодавство и пракса националних судова, по правилу, не преводe на стране језике, као и приметном одсуству вишејезичних специјализованих база националних прописа. То значајно отежава прибављање ажурираних и поузданих података о садржини страног права. У циљу приближавања проблема ограничености извора права са којим се свакодневно сусрећу истраживачи, ауторке су представиле, у форми студије случаја, конкретне проблеме са којима су се суочиле у заједничком упоредноправном истраживању које се односило на испитивање ограничења права странаца да стичу својину на непокретностима у осам европских држава, као и методологију коју су примениле на путу превазилажења датих проблема. У закључном делу, ауторке пружају препоруке на који начин би транспарентност националних законодавстава могла да буде унапређена и истичу вишеструки значај предложеног унапређења.

6. Ћорић, В. Кнежевић Бојовић, А. Вукадиновић, С. „**Одштетни захтеви пред европским наднационалним судовима**“, предавање по позиву са међународног скупа одржаног од 22. до 25. септембра 2016. године на Копаонику штампано у целини у: *Накнада штете и осигурање - Савремени изазови* (ур. Петровић, З., Мрвић-Петровић, Н.), Удружење за одштетно право, Институт за упоредно право у

Београду и Правосудна академија, Београд 2016, стр. 167-182, ISBN 978-86-6411-011-2; COBISS.SR-ID 517222332.

У овом раду приступа се, превасходно, анализи сличности и разлика између Суда правде Европске уније и Европског суда за људска права у погледу одштетног аспекта права на делотворан правни лек. У том циљу анализирају се услови потребни за настанак одговорности за штету, процесне претпоставке, врсте накнаде које досуђују ови судови, као и режими извршења њихових пресуда. Имајући у виду делимично преклапање надлежности два наднационална суда, постојање значајних разлика у поменутих областима имало би негативне последице са аспекта заштите права. Након тога, у завршном делу, предлажу се начини за унапређење ефикасности режима обештећења пред европским наднационалним судовима и дају препоруке за повећање правне сигурности у европском поретку заштите људских права.

7. Глинтић, М, Кнежевић Бојовић, А, Ракић, И. „**Ревитализација браунфилда и правни оквир за просторно и урбанистичко планирање**“, предавање по позиву са међународног скупа Друштва и простор одржаног 25. и 26. септембра 2015. године у Новом Саду штампано у целини у: *Друштво и простор. Урбани и рурални простор економски, правни и организациони простор* (ур. Миленковић, П. Стојшин, С., Пајванчић-Цизељ, А.), Српско социолошко друштво, Институт за упоредно право, Филозофски факултет Нови Сад, Београд-Нови Сад, стр.331-347, ISBN 978-86-81319-08-6 (SSD); 978-86-6065-348-4 (FF); 978-86-80186-12-2 (ИУП; брош.), COBISS.SR-ID 522751332.

У раду ауторке анализирају правни оквир за просторно и урбанистичко планирање, као и примере добре праксе ревитализације у Србији, која је означена као један од приоритета Стратегије просторног развоја Републике Србије. Након указивања на дефиницију појма браунфилда, у раду се анализирају документи јавне политике од значаја за просторно и урбанистичко планирање, као и документи појединих јединица локалне самоуправе које су уредиле материју ревитализације браунфилда, уз осврт на најбољу праксу у упоредном праву. У раду се такође дају предлози како да се ревитализација браунфилда интегрише у процес просторног и урбанистичког планирања, водећи рачуна о потреби правовременог

доношења одговарајућих, флексибилних докумената којима би се подстакло и омогућило њено несметано спровођење

8. Кнежевић Бојовић А., „Решења нацрта закона о привредним друштвима - усклађеност са директивама у области компанијског права и одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању“, предавање по позиву са међународног скупа *Хармонизација законодавства Републике Србије са правом Европске уније* одржаног 5. и 6. маја 2011. године у Београду, штампано у целини 2012. године у: *Хармонизација законодавства Републике Србије са правом Европске уније*. 2 (ур. Димитријевић, Д., Миљуш, Б.), Институт за међународну политику и привреду: Институт за упоредно право, Ханс Зајдел Фондација, Представништво за Србију и Црну Гору, Београд, 2012, стр. 404-423, ISBN: 978-86-7067-164-5 (картон)

У раду се преиспитују одредбе Нацрта закона о привредним друштвима сачињеног 2010. године са становишта њихове усклађености са правним тековинама Европске уније. Ауторка у раду прво указује на основне одлике процеса хармонизације домаћег права са правом ЕУ а потом даје оцену степена усклађености домаћих прописа из области компанијског права са правом Европске уније. Надаље ауторка анализира поједине новине у Нацрту закона о привредним друштвима у областима регулисаним директивама из компанијског права, критички упоређујући решења из домаћег и европског права. На крају рада ауторка даје своју оцену оправданости законодавних интервенција у Нацрту закона о привредним друштвима са становишта усклађености са компанијским правом Европске уније.

• **Монографија националног значаја (М 42-7 бодова):**

1. Ђурић В., Кнежевић Бојовић, А. *Правни оквир културне делатности националних мањина*, Институт за упоредно право, Београд, 2018, ISBN: 978-86-80186-34-4, COBISS.SR-ID 263968012

Полазећи са становишта да су културне различитости и њихово поштовање од суштинског су значаја за конституисање и опстанак различитих групних друштвених идентитета, аутори у монографији одговарају на изазов продубљеног проучавања како општег правног регулисања културе и културних делатности које, због многострукости својих израза, по природи ствари, неретко измичу прецизном и детаљном правном регулисању, већ и односа између културних и мањинских права, као и правног оквира у којем се

одвијају културне делатности националних мањина, при чему је фокус анализе на правном оквиру културне делатности националних мањина. Аутори кроз вишедимензионалан и вишеслојан приступ сагледавају решења која у погледу културне делатности националних мањина постоје како у актима међународног, тако и у актима упоредног права, било да је реч о онима актима којима је регулисана општа културна делатност, било да су у питању акти посвећени заштити националних мањина, уз разматрање и надлежности различитих политичко-територијалних нивоа организовања власти који су у упоредном праву овлашћени за регулисање културне делатности националних мањина. Ова свестрана анализа садржине, субјектата, начина финансирања и осталих питања у вези с културном делатношћу националних мањина почива на правним знањима и обухвата схватања из различитих правних дисциплина – међународног права, права људских права, права Европске уније, уставног права и управног права. Да би у потпуности расветлили тематику културне делатности националних мањина аутори, осим догматско-нормативног приступа, неизоставно упућују и на практичне аспекте остваривања правног оквира. За упоредни приказ правног оквира културне делатности националних мањина аутори су одабрали четири државе – Мађарску, Македонију, Републику Србију и Републику Хрватску. Смисао таквог избора лежи у чињеници да је реч о државама различитог друштвено-економског развитка и положаја, али које у великој мери баштине исто или слично правно наслеђе, у којима као националне мањине живе припадници њихових већинских народа и које стога имају закључене билатералне споразуме о њиховој заштити, али и значајну културну сарадњу која се заснива на билатералним споразумима о култури и које су, напослетку, али не и најмање важно, у различитом статусу и односу спрам Европске уније. На самом крају, аутори на основу своје анализе изводе три групе закључака: закључке општег карактера и оне који се односе на међународне и европске инструменте од значаја за културну делатност националних мањина, указујући на њихове недостатке али и позитивне тенденције у регулативи; закључке који проистичу из упоредноправне анализе правног оквира и праксе у одабраним државама, идентификујући два модела регулисања овог питања и указујући на ризике које са собом носе нека од анализираних практичних решења, а пре свега пројектно финансирање културне делатности националних мањина; и на крају, закључке који се односе на отворена питања правног оквира културних делатности националних мањина у Србији, дајући полазне основе за евентуалну реформу домаћег законодавства.

2. Knežević Bojović, A, *Continuity and discontinuity in Serbian legislation and practice: selected aspects*, Институт за упоредно право, Београд, 2018, ISBN: 978-86-80186-35-1, COBISS.SR-ID 264017164.

Монографија кроз темељну правну анализу прати различите аспекте раскида и континуитета са политикама и праксама које су биле карактеристичне за последњу деценију XX века.

У првом делу монографије, ауторка се бави уставним (дис)континуитетом. Основне поставке истраживања су усмерене на политичке снаге и политичку вољу да се уђе у потпуни раскид са политикама деведесетих година XX века, суочи се са ауторитарном прошлошћу и изврши темељна лустрација. Ауторка аргументовано долази до закључака да се ови процеси нису довршили на начин који би претпостављао промена стања свести о догађајима који су обележили период 1990. до 2000. године али истовремено истиче и оне елементе који чине саставни део Устава усвојеног 2006. године, а који представљају дисконтинуитет са дотадашњим елементима државног уређења (увођење Заштитника грађана и правосудних савета, увођење уставне жалбе као правног средства које је на располагању грађанима у случајевима кршења људских права). Оне појаве које су преписане из Устава из 1990. у нови Устав, ауторка ставља под критичку лупу демократичности.

Други део анализе посвећен је правосуђу, Ауторка подсећа на догађаје који свакако нису били предузети да би се судска власт оснажила, већ напротив да би се у потпуности потчинио извршној власти, односно – још прецизније – да би служила политичким интересима на власти. Анализа случајева судија Вучинића и Трешњева заправо служи као индивидуализација општег контекста на конкретним парадигматичним примерима. Ауторка такође повезује судство са осталим функционалним целинама – тужилаштвом и полицијом – на примеру борбе против корупције и организованог криминала.

Независне институције, такозвана четврта грана власти, предмет су анализе у трећем делу. Ауторка критички анализира институције Заштитника грађана, Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности и Агенције за борбу против корупције. Однос према раду ових институција је критички анализиран из више аспеката. Извесно је да је ауторка успела да покаже како је идеја независних институција идеја дисконтинуитета са Милошевићевим режимом, али да до сада није успела да наиђе на опште прихватање државних структура које очигледно нису увек спремне да прихвате постојање независног надзорног тела над њиховим радом.

Наредни делови анализе усмерени су ка критици различитих повезаних сегмената функционисања државе. Најпре се анализира (не)постојање партократије у државној управи – различити покушаји реформи и њихови ефекти по број и квалитет запослених и радно ангажованих лица. Затим је у

фокусу потенцијал такве државне управе да развија јавне политике али и ефикасност и доступност сервиса управе грађанима. Ауторка уочава процесе дисконтинуитета са претходним периодом, пре свега у погледу спровођења процеса хармонизације законодавства са правним тековинама Европске уније. Ипак, она указује да и овај процес понекад доводи до усвајања прописа за чије спровођење не постоје одговарајуће претпоставке, па се стиче утисак да се они уводе у правни систем само да би се задовољила форма а не да би се утицало на суштину, односно квалитет регулисања појединих питања. Као посебан проблем, истиче се неефикасност у спровођењу прописа као и у надзору над њиховим спровођењем, али и стварање правног вакуума недоношењем подзаконских аката којима би се операционализовала законска решења.

Коначно, последњи део анализе упућује на сличне праксе (дис)континуитета и у другим државама које су настале на подручју бивше Југославије.

3. Ракић Водинелић, В., Кнежевић Бојовић, А, Рељановић, М. *Реформа правосуђа у Србији: 2008-2012*, Правни факултет Универзитета „Унион“, Службени гласник, Београд, 2012, ISBN 978-86-519-1585-0; COBISS.SR-ID 194846476/ Rakić Vodinelić, V., Knežević Bojović, A., Reljanović, M. [превод Ана Кнежевић Бојовић], *Judicial reform in Serbia: 2008-2012*, Center for Advanced Legal Studies, Београд, 2012, ISBN 978-86-7546-076-3; COBISS.SR-ID 195604748

У монографији аутори суочавају правничку јавност са недавном правном историјом неуспелих настојања да се правосуђе у Србији побољша, да се поверење грађана поврати, да се поставе основе за владавину права над политиком, макар у најбитнијим елементима домена правосудне власти, као што је избор судија и јавних тужилаца, да се прикажу резултати неуспеле реформе и да се истраже правни и политички узроци неуспеха. Монографија је подељена на два дела – први под називом „Реформисање правосуђа 2008–2010“, и други назван „Поступак преиспитивања 2011–2012“. Подела је како хронолошка, тако и логичка – аутори на систематичан и свеобухватан начин анализирају уставни и законски оквир реформе правосуђа у Србији, као и праксу тела која су ту реформу спроводила, те дају коначну оцену успешности овог подухвата, који је формално окончан у јулу 2012. године. У првом делу књиге се испитује правнотеоријски и правнополитички оквир онога што се подразумева под добрим правосуђем у једној демократској држави, уз истицање политичке независности судија и судства као кључног елемента те формуле. Посебан део посвећен је међународноправним, теоријским, уставним и законским основима реформе правосуђа из 2008. године. У монографији се детаљно критички анализира Устав Србије из 2006. године, као и Уставни закон

за спровођење Устава, те организациони правосудни закони, који су представљали нормативни основ за најдубљи захват у правосуђе у новој демократској историји Србије. Детаљно су анализиране и одлуке Уставног суда Србије, као и издвојена мишљења. Не мање значајна је и анализа одлуке на основу које је ваљало темељно изменити правосудни кадар Србије. У раду се потом приказује начин на који су радила тела која су реформу спроводила, са нарочитим акцентом на састав и начин рада првог сазива Високог савета судства, и на уочене недостатке по оба питања. Потом је критички анализиран нормативноправни оквир за поступак преиспитивања одлука првих сазива Високог савета судства и Државног већа тужилаца, као увод у други део публикације. Други део монографије је посвећен детаљној критичкој анализи поступка преиспитивања одлука о неизбору на функцију судија, јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца. Аутори су прво детаљно приказали рад тела пред којима је вођен поступак, анализирајући нарочито то да ли су она и у којој мери поштовала процесна начела у свом раду. Потом је извршена детаљна анализа транспарентности рада ових тела и дата оцена о томе да ли су она заиста била независна тела која су поступала у циљу исправљања погрешака до тада учињених у реформи правосуђа. Посебан део публикације посвећен је анализи садржине одлука које су усвојили нови састави Државног већа тужилаца и Високог савета судства. Потом је учињен осврт на улогу различитих организација које су пратиле овај поступак и њихов утицај на ток поступка преиспитивања. На самом крају анализиране су одлуке Уставног суда из јула 2012. године, којима је поступак *de facto* враћен у фазу пре општег избора судија, јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца из 2009. године. У закључку су аутори дали оштру али утемељену критику покушаја да се правосуђе Србије реформише у складу са европским стандардима, као и неке начелне препоруке које се морају поштовати како би се постигао циљ којем једна демократска држава мора тежити – да има одиста независно и стручно правосуђе

- Рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја (М 44 – 3 бода)

1. Knežević Bojović A., Radević R., „Free Access to Public Information, Integrity and Good Governance in the Western Balkans“, у: *Integrity and Good Governance in the Western Balkans* (eds. Rabrenović, A., Knežević Bojović, A.), Regional School of Public Administration, Danilovgrad, 2018, стр. 195-247, ISBN: 978-9940-37-028-2.

У раду ауторка даје преглед међународних стандарда у вези са слободним приступом информацијама од јавног значаја – на универзалном и регионалном нивоу, користећи концепт интегритета као полазну основу за анализу. У овој анализи ауторка се осврће и на ограничења овог права. Након тога, ауторка даје аналитички преглед националних прописа којима је регулисано право на слободан приступ информацијама од јавног значаја у државама које су чланице Регионалне школе за јавну управу. Ауторка потом указује на кључне изазове у примени националних прописа и формулише препоруке за њихово превазилажење. На самом крају рада указује се на добре међународне и регионалне праксе у обуци државних службеника које би се могле применити како би се државним службеницима олакшала исправна примена међународних стандарда и националних прописа о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

2. Кнежевић Бојовић, А. "**Слободан приступ информацијама од јавног значаја**" у: *Правни механизми спречавања корупције у југоисточној Европи*, (ур. Рабреновић, А.) 2013, Институт за упоредно право, стр. 123-142, ISBN 987-86-80059-92-1, [COBISS.SR-ID 516468156]

У раду ауторка приказује међународне стандарда у вези са слободним приступом информацијама од јавног, са нарочитим освртом на одредбе Препоруке Р (81) 19 Савета Европе о приступу информацијама. Потом се у раду анализирају извори права на слободан приступ информацијама од јавног значаја у државама насталим на територији бивше СФРЈ и у Бугарској, укључујући општа правила, изузетке о правила о слободном приступу информацијама од јавног значаја, поступак остваривања приступа као и поступке по правним лековима када је приступ информацијама од јавног значаја ускраћен. Истовремено је анализиран степен усклађености анализираних прописа са међународним стандардима у овој области. Ауторка затим даје преглед изазова и проблема у пракси у анализираним државама у погледу приступа информацијама од јавног значаја. У закључном разматању ауторка истиче да је упркос унапређењима законодавства из ове области у анализираним државама и даље укорењена култура тајности, те да је за пун обим права на слободан приступ информацијама од јавног значаја потребно доследно предузимати све мере прописане законима и спроводити додатне активности на појачавању свести органа јавне власти о неопходности и значају доступности информација. У раду је дата и оцена сваке од државе у региону када је у питању испуњеност међународних стандарда за слободан приступ информацијама од јавног значаја.

3. Кнежевић Бојовић, А, Рељановић, М. „**Реформа правосуђа**“, у: *Усклађивање права Републике Србије са правним тековинама ЕУ: приоритети, проблеми, перспективе* (ур. Рабреновић, А., Теранић, Ј.), Институт за упоредно право, Београд, 2012, стр.89-118, ISBN 978-86-80059-85-3 (брош.); COBISS.SR-ID 516255932.

Полазећи од измена Устава Србије из 2006. године и спроведене реформе правосуђа као начелног правног оквира за остваривање људских права и владавине права у складу са европским стандардима, у раду се преиспитује да ли у Србији постоји независно, непристрасно, функционално и способно правосуђе које је кадро да се избори са изазовима које за правосудни систем носи приступање Европској унији. У раду се анализира правни и оквир и пракса у Србији кроз неколико аспеката – приступ правди, ефикасност правосуђа, преиспитивање реизбора судија и тужилаца, новодонети закони и нови правни институти. На крају, аутори дају закључак о независности судства у Србији и оцену о неизвесној будућности у раду на исправљању грешака и отклањању последица неуспеле реформе правосуђа

- **Рад у тематском зборнику националног значаја (М45-1,5 бод)**

1. Кнежевић Бојовић, А. „**Национални програм за борбу против сиве економије - кривичноправне мере**“, у: *Привредна кривична дела* (прир- Стевановић, И и Чоловић, В.), Институт за упоредно право, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд, 2017, стр. 293 - 302, ISBN: 978-86-80186-26-9 (IUP); 978-86-80756-03-5 (IKSI); COBISS.SR-ID 517513148.

У раду ауторка анализира мере кривичноправне природе које су прописане Националном програмом за борбу против сиве економије и Акционим планом за његово спровођење. Стављањем овог Програма у шири контекст целокупног економског и регулаторног оквира који се односи на сузбијање сиве економије, али и указивањем на конкретне статистичке податке у вези са процесуирањем два кривична дела од значаја за сузбијање сиве економије, ауторка указује на кључни значај унапређења стручних знања носилаца правосудних функција у сузбијању ове негативне појаве и њеног свођења на меру упоредиву са другим државама из окружења.

2. Ђорић, В. Кнежевић Бојовић, А. Бабић, М. „Улога Суда правде Европске уније у развоју права азиланата“, У: *Мигранти на раскрићу или беспућу земље Србије* (ур.. Ђирић, Ј., Кнежић, Б.) Београд, Институт за упоредно право, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Регионално представништво Руске хуманитарне мисије на Балкану 2016, стр. ISBN 978-86-80186-14-6, стр. 279-293, COBISS.SR-ID 517223356.

У раду се, најпре, кроз анализу појединих релевантних пресуда Суда правде Европске уније (између осталог, *МА и други против Министра унутрашњих послова* и случај *Дор и Унал*) сагледава конкретан допринос који је он дао развоју регулативе која се односи на систем азила, а затим се указује на недостатке у његовом досадашњем приступу (између осталог, предмет *Дјуф* и предмет *Савезна Република Немачка против Y и Z и X*). На крају, предлажу се начини за његово унапређено деловање кроз интензивније прибегивање телеолошком тумачењу као и ослањање на концепт људске безбедности при тумачењу и примени права.

4. Кнежевић Бојовић, А. „Европска социјална повеља“, у: *Забрана дискриминације - одабране пресуде Европског суда за људска права и Европског суда правде*, Удружење тужилаца и јавних тужилаца Србије, Београд, 2013, стр. 114-118, ISBN 978-86-87259-35-5, [COBISS.SR-ID 198726412]

У раду се анализирају Европска социјална повеља и Ревидирана Европска социјална повеља и њихов значај као својеврсног "социјалног устава" Савета Европе, као и значај овог инструмента и пратећег механизма заштите за питање забране дискриминације. Указујући на чињеницу да је и Србија потписница Европске социјалне повеље, ауторка анализира и одлуке Европског комитета за социјална права по питањима забране дискриминације као примере праксе којима Србија треба да се руководи.

5. Кнежевић Бојовић, А. „Европска унија“, у: *Забрана дискриминације - одабране пресуде Европског суда за људска права и Европског суда правде*, Удружење тужилаца и јавних тужилаца Србије, Београд, 2013, стр. 123-141, ISBN 978-86-87259-35-5, [COBISS.SR-ID 198726412]

У раду се анализира регулаторни оквир и пракса Европске уније којим је регулисана забрана дискриминације. Ауторка у раду указује на заједничке одредбе и појмове антидискриминационог права Европске уније,

укључујући и правила о дозвољеним одступањима од забране дискриминације. Ауторка потом анализира кључне одлуке Европског суда правде у области антидискриминационог права.

6. Кнежевић Бојовић, А. **“Грађански надзорник – Testigo Social - у Мексику и други механизми грађанске контроле јавних набавки у Латинској Америци”**, у: *Грађанска контрола јавних набавки*, (ур. Бјелетић, М.) Гоплички центар за демократију и људска права, Институт за упоредно право, 2013 стр. 41-60, ISBN 978-86-89227-05-5, [COBISS.SR-ID 516483260]

У раду ауторка анализира институт грађанског надзорника у Мексику, као најразвијенијем примеру добре упоредне праксе, као и друге механизме контроле јавних набавки у Латинској Америци. На почетку рада ауторка анализира историјат настанка механизма грађанског надзорника у Мексику и релевантне изворе права на савезном нивоу. Потом ауторка детаљно анализира регулаторни оквир за именовање грађанских надзорника у поступцима јавних набавки у Мексику, њихову улогу и овлашћења у поступцима јавних набавки као и питање награде за њихов рад, као и прописе и праксу у вези са грађанским надзорником на нивоу једне од савезних држава. Ауторка потом анализира још једну специфичност латиноамеричког система контроле рада државне управе под називом *veedurias*, указујући на практичне примере коришћења овог механизма за праћење конкретних поступака јавних набавки. Оба механизма анализирају се као примери упоредне праксе који се могу, уз одређене измене, имплементирати у Србији.

7. Чавошки, А. Кнежевић Бојовић, А. **„Европски суд правде и простор слободе, безбедности и правде“**, у: *Европске интеграције и међународна кривичноправна сарадња* (прир. Ћирић, Ј., Бејатовић, С.), Институт за упоредно право, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Београд, 2012, стр. 83-96, ISBN 987-86-80059-79-2 (ИУП; брош.);

У раду се анализирају надлежности Европског суда правде након ступања на снагу Уговора из Лисабона које се односе на област правосуђа и унутрашњих послова, као дела шире области слободе, безбедности и правде. Након анализе организационих промена правосудног система Европске уније по ступању на снагу Уговора из Лисабона, у раду се анализира надлежност Европског суда правде у односу на питања из области

правосуђа и унутрашњих послова пре ступања на снагу овог уговора, и даје преглед праксе Европског суда правде у области полицијске и правосудне сарадње у кривичним стварима. У раду се потом детаљно анализирају надлежности ЕСП у материји из такозваног "трећег стуба" у складу са Уговором из Лисабона у различитим врстама поступка и даје оцена о томе како ће ЕСП надаље поступати у овој области

- **Уређивање тематског зборника водећег националног значаја (М 48 – 2 бода)**

1. Rabrenović, A, Knežević Bojović, Ana (eds.), *Integrity and Good Governance in the Western Balkans*, Regional School of Public Administration, Danilovgrad, 2018, ISBN: 978-9940-37-028-2

Зборник радова представља анализу регулаторног оквира, са становишта међународних стандарда у области интегритета и добре управе, у државама чланицама Регионалне школе за јавну управу у шест кључних области: управљање људским ресурсима у државној управи, сукоб интереса, интерна финансијска контрола, јавне набавке, слободан приступ информацијама од јавног значаја и управни поступци. У зборнику се такође анализира отворена дилема о томе како државни службеник треба да поступи када од свог надређеног добије незаконит налог.

2. Чавошки, А, Кнежевић Бојовић, А. (ур.), *Екологија и право*, Институт за упоредно право и Правни факултет Универзитета "Унион" у Београду, 2012, ISBN 978-86-80059-81-5, [COBISS.SR-ID 193378828]

Зборник радова у овој интердисциплинарној области представља анализу сабраних научних и техничких података и проблема у пракси у погледу питања заштите животне средине и последицама њеног загађења

- **Рад у врхунском часопису националног значаја (М51-3 бода)**

1. Ћорић, В. Кнежевић Бојовић, А. „*Indirect Approach to Accountability of Corporate Entities Through the Lense of the Case Law of the European Court of Human Rights*“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 4/2018, pp. 25- 37, UDC 347.19.11:341.645, DOI 0.5937/spz0-20339.

У раду се анализира начин на који је Европски суд за људска права у својој досадашњој пракси концептуализовао одговорност привредних субјеката за

повреду људских права. У раду се најпре разматра да ли је, на постојећем степену развоја европског система заштите људских права, могућа примена концепта посредне и непосредне корпоративне одговорности. Ауторке, након тога, критички оцењују у којој мери је у својој досадашњој пракси Европски суд за људска права примењујући посредан концепт корпоративне одговорности испитивао повреде људских права наводно почињене од стране привредних субјеката. На крају, ауторке закључују да је Европски суд за људска права пропустио да у својој пракси у пуној мери узме у обзир опште тенденције у развоју друштвених односа и политика, те да би требало да преузме проактивну улогу у концептуализацији свог приступа и поступања у случајевима повреде људских права од стране привредних субјеката. Једино на тај начин могуће је успоставити равнотежу између заштите коју пружа привредним субјектима када се јављају у улози жртве повреде људских права и заштите коју би требало да пружи другим субјектима у случају када су повреду људских права извршили привредни субјекти.

2. Кнежевић Бојовић, А., Пурић О. О. Purić, „**Judicial training and EU law: a view on comparative and Serbian practice**“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот*. 4/2018, стр. 73-93, ISSN: 0039-2138, doi:10.5937/spz0-20572, COBISS.SR-ID 518027452.

У раду ауторке на самом почетку указују да је Право Европске уније једна од области од кључног значаја у савременој обуци судија у Европи. Оне наглашавају да је нарочито важно да, пре приступања Европској унији, судије државе која се придружује имају одговарајућу обуку о основама права Европске уније и његовог односа са националним правом, као и о улози националног судије у европском судском простору. Надаље, ауторке истичу да је и по придруживању неопходно да се настави са одговарајућом обуком. У централном делу рада уторке испитују праксу која се односи на обуке из области права Европске уније у Србији, осврћући се при томе на добре примере из упоредне праксе. На крају, ауторке дају препоруке за унапређење праксе у Србији у ширем контексту процеса придруживања.

3. Кнежевић Бојовић, А, Пурић, О. „**Европска начела правосудне обуке: постављање стандарда стручности**“, *Европско законодавство* бр. 61-62/2017, стр. 459 - 471, ISSN: 1451-3188, COBISS.SR-ID 517694396.

У раду ауторке представљају и анализирају девет начела обуке судија које је усвојила Европска мрежа за правосудну обуку (EJTN). Ова начела представљају

сублимацију најбољих упоредних пракси и стандарда који се односе на обуку судија, и то како почетну, тако и сталну обуку. Циљ рада је да се представи и детаљно анализира садржина ових начена у контексту њиховог значаја за рад правосуђа и владавину права. Користећи се упоредноправним методом, ауторке такође представљају конкретне примере примене ових начела у пракси. Коначно, ауторке указују на значај пуне примене ових начела за правосуђе у Србији.

4. Кнежевић Бојовић, А, Пурић, О. „**Креирање образовне политике у правосуђу Србије и утицај Европске уније**“, *Политичка ревија* бр. 4/2016, стр. 75-92, ISSN: 1451-4281, COBISS.SR-ID 512787108. <https://doi.org/10.22182/pr.5042016.5>

Успостављање владавине права један је од основних критеријума које кандидати за чланство морају да испуне на путу придруживања Европској унији, а увођењем овог критеријума Европска унија је ставила политику спољног условљавања у сам центар процеса проширења. За успостављање владавине права од посебног је значаја постојање функционалног правосудног система и делотворна борба против корупције, те поштовање основних права како у прописима, тако и пракси. За постојање функционалног правосуђа неопходно је независно, непристрасно и стручно правосуђе; независност правосуђа се осим на институционалном, остварује и на персоналном плану јер само судије које се одликују високим нивоом стручности могу професионално и независно да обављају своју функцију. Стручност и последично независност судија изграђује се и оснажује помоћу сталне обуке судија. Креирање образовне политике институција које су одговорне за обуку судија стога је од кључног значаја за остварење владавине права. У раду ауторке испитују у којој мери је овај задатак подложен политици спољног условљавања у оквиру процеса придруживања Европској унији. У раду ауторке, користећи упоредноправни метод, испитују међународне стандарде који се односе на обуку судија, чије поштовање треба обезбедити у пракси у Србији. Ауторке потом указују на досадашње искуство и праксу у Србији у области обуке судија и пут од оснивања Правосудног центра до успостављања Правосудне академије. Нормативним методом ауторке анализирају надлежности органа Правосудне академије и највиших тела правосудне власти – Високог савета судства и Државног већа тужилаца – у креирању образовне политике Правосудне академије. Анализирајући, са друге стране обавезе које су Акционим планом за Поглавље 23 прописане Правосудној академији, ауторке указују на неочекивани утицај процеса придруживања на образовну политику и обуку судија и тужилаца у Србији, и ограничења која из њих проистичу, и указују на могући начин њиховог превазилажења.

5. Кнежевић Бојовић, А. Пурић, О, „**In-service training of judges in Europe**“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот*, бр. 4/2016, стр. 57 - 70, ISSN: 0039-2138; COBISS.SR-ID 517353660.

На самом почетку рада, ауторке указују да је дд кључног је значаја да се судијама омогући похађање темељно разрађених и разноликих обука, како би им се омогућило да своју функцију обављају ваљано. Оне истичу да познавање права више није довољно – носиоци правосудних функција морају знати више о друштвеном контексту права и судских поступака, имати вештине које су неопходне у раду суда. Ауторке су сагласне са правнотеоријским ставом да, да би обука носилаца правосудних функција заиста могла да допринесе бољем раду правосуђа и помогне у обезбеђивању права на правично суђење свакоме, обука мора одговорити како на потребе правосуђа тако и на потребе целог друштва. У раду се представљају постојећи системи и нове тенденције у поступку процене потреба за обуком у европским правосудним системима и у развијању програма сталне обуке носилаца правосудних функција. Потом ауторке указују на неопходност да се у поступку утврђивања потреба за обуком направи искорак од процеса који је усмерен само на правосуђе ка партиципативном процесу у који је укључен широк круг заинтересованих страна. Ауторке такође указују на нови приступ који се осликава у усвајању модела компетенција за носиоце правосудних функција, који могу имати кључну улогу у томе да се обезбеди да су испуњене потребе за обуком у оквиру правосудног система и истовремено да је приступ правди омогућен свима.

6. Кнежевић Бојовић, А. „**Учешће цивилног сектора у процесу придруживања Европској унији и пракса Националног конвента о ЕУ**“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 2/2015, 131-144, ISSN 0039-2138, UDK: 061.2:061.1EU(479.11), [COBISS.SR-ID 513977777]

У раду се анализира један од успешних модела за успостављање активног дијалога цивилног и јавног сектора у процесу придруживања Европској унији. Ауторка на самом почетку рада износи теоријски и правни оквир за успостављање дијалога цивилног и јавног сектора у процесу приступања ЕУ, указујући на његов значај. Ауторка потом детаљно анализира модел Националног конвента о Европској унији, који је успоставила Словачка, и начин његовог функционисања у тој земљи. Надаље, ауторка анализира Национални конвент о Европској унији у Србији, указујући на карактеристике у организацији и раду овог механизма у нашој земљи. У раду се такође анализира утицај

Националног конвента о Европској унији у Србији на јачање дијалога цивилног сектора и државе у процесу придруживања Србије Европској унији.

7. Кнежевић Бојовић, А, „Преговори Србије и Европске уније у вези са поглављем 23: правосуђе, основна права и независност правосуђа”, *Европско законодавство*, год. 14, бр. 52/53 (2015), стр. 24-41 ISSN: 1451-3188, UDK:340.137(4-672EU:497.11), [COBISS.SR-ID 513940657]

У раду ауторка испитује значај процеса придруживања на израду и спровођење докумената јавне политике у области реформе правосуђа и на успостављање независног правосуђа у Србији. На самом почетку рада ауторка представља правнотеоријски оквир независности правосуђа, као и критеријуме у вези са остваривањем овог циља у оквиру процеса приступања Европској унији. Указујући на дотадашњи ток преговора о приступању између Србије и Европске уније, ауторка даје оквир за анализу докумената јавне политике Републике Србије у којима се износе и планирају мере измене законодавства и праксе усмерене на јачање независности правосуђа и анализу њихове међусобне усклађености: Стратегија реформе правосуђа за период 2013-2018 и Акционог плана за њено спровођење и Акциони плана за поглавље 23. Анализирајући конкретне мере предвиђене овим документима, ауторка износи оцену да упркос јаким спољшњим подстицајима и несумњивој унутрашњој потреби за успостављањем независног правосуђа у Србији, постојећи документи јавне политике и стратешког планирања не гарантују да ће у догледно време у Србији одиста бити и постигнут неопходан степен независности правосуђа од друге две гране власти.

8. Кнежевић Бојовић, А. „*New EU enlargement strategy and country progress reports: a motor for change?*“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 4/2015, стр. 67-78, ISSN 0039-2138, UDK: 341.217.02(4-672EU), [COBISS.SR-ID 514208177]

У раду се анализирају правнотеоријске и практичне последице новина у стратегији проширења и методологији у изради извештаја о напретку појединачних држава, усвојеним у новембру 2015. године. На самом почетку рада ауторка указује на теоријскоправни концепт условљавајуће политике Европске уније у оквиру процеса приступања, као и на његове могуће последице на законодавства држава кандидата. Детаљном анализом нове Стратегије проширења ЕУ као и новог приступа у изношењу оцена о стању законодавства и напретку у одабраним областима у оквиру годишњих извештаја о напретку, ауторка износи став да ове новине имају за циљ да повећају транспарентност овог

процеса и истовремено свим кључним актерима олакшају вршење надзора над реформским процесима. Анализирајући конкретне оцене дате у извештајима о напретку за државе у региону и Србију и указујући на постојеће праксе утицаја система независне спољне оцене стања у законодавству на процес регулаторне реформе у Србији, ауторка указује на могуће промене у понашању и активностима законодаваца и невладиног сектора у државама које приступају Европској унији у одговор на нову методологију извештавања Европске комисије.

9. Кнежевић-Бојовић, А., Торић, В. и Глинтић, М. „**Право странаца да стичу стварна права на непокретностима - упоредни преглед регулаторног оквира у осам европских држава**“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 3/2015, стр. 213-235, ISSN 0039-2138, UDK: 347.232+347.235-054.6(4), [COBISS.SR-ID 517050812]

У раду се даје преглед регулаторних решења која су на снази у осам држава чланица Европске уније као путоказ и пример добре праксе за државе у транзицији. Правни положај странаца, нарочито њихово право да стичу право својине и друга стварна права на непокретностима анализиран је са теоријскоправног и практичног становишта, при чему се нарочито указује на начин постизања равнотеже између затворености и потребе заштите домаћих држављана, са једне стране, и уклањања препрека за слободно кретање физичких и правних лица и стварања повољног пословног окружења, са друге стране. У раду су посебно анализирана ограничења за располагање непокретностима за лица која нису држављани неке од држава чланица Европске уније, као и подстицаји и олакшице за лица која купе непокретности одређене вредности. Ауторке указују на уочљиву тенденцију смањења броја и врсте ограничења располагања непокретностима у државама чланицама Европске уније, укључујући и државе у региону

10. Кнежевић Бојовић, А. „**Државна помоћ и урбана регенерација у праву Европске уније**“, *Европско законодавство* год. 14, бр. 52/53 (2015), 321-332, ISSN 1451-3188, UDK: 711.168(4-672EU), [COBISS.SR-ID 513946033]

У раду се анализира Радни документ – Контрола државне помоћи и регенерација сиромашних градских подручја, који је Европска комисија усвојила 1. марта 2006. године, и у коме се на систематичан начин анализира усклађеност различитих могућих облика помоћи државе са општим регулаторним оквиром за

контролу државне помоћи у ЕУ. Ауторка указује на чињеницу да овај документ представља још једну од значајних мера из домена меког права Европске уније у области контроле државне помоћи, и јасно указује на намеру Европске комисије да ову област не регулише кроз усвајање једне свеобухватне мере, већ кроз низ секторских циљаних интервенција. Ауторка такође указује на значај овог документа као смернице добре праксе за Србију, у којој су поједини градови и општине, али и предузетници препознали потенцијале ревитализације браунфилд локација и где постоје иницијативе за систематску и циљану подршку овим праксама кроз документе јавне политике и програме подршке и државне помоћи

11. Кнежевић Бојовић, А, и Крстовић, С. „**Регулаторна реформа и квалитет законодавног поступка у Србији: анализа законодавне активности Србије у 2013. години**“, *Право и привреда*, год. 51, 7-9/2014, стр. 204-220, ISSN 0354-3501, UDK: 347.7, [COBISS.SR-ID 513397681]

У раду се кроз анализу регулаторног оквира за усвајање закона, процеса усвајања закона током 2013. године и последица појединих законских решења, истражује да ли и у којој мери законодавне промене у прописима који су од значаја за привреду одиста доприносе стварању повољног пословног окружења, као и то да ли се приликом регулаторних захвата одиста води рачуна о стандардима добре праксе у погледу законодавног поступка. На самом почетку рада аутори указују на општи оквир у ком се одвија регулаторна реформа у Србији, нарочито имајући у виду процес европских интеграција, и указују на основне изворе права од значаја за законодавни процес. Аутори потом анализирају одабране примере законодавне активности у областима од значаја за привреду, испитујући садржину новоусвојених прописа. Надаље, аутори износе своју оцену квалитета законодавног поступка у Србији, засновану на објективним критеријума и емпиријским подацима. Прихватајући шири друштвени појам регулације, који подразумева да регулација припада свим тржишним субјектима, а не само држави, и да представља процес исказивања, нормирања и усклађивања различитих интереса, аутори након анализе емпиријских података дају конкретне препоруке за унапређење прописа и пракси у циљу креирања законодавног процеса као демократског и партиципативног.

12. Кнежевић Бојовић, А. „**Како српско правосуђе улази у скрининг за поглавље 23 : критички осврт на националну стратегију реформе правосуђа 2013-2018. године и акциони план за њено спровођење**“, *Foreign Legal Life = Страни правни живот* 3/2013стр. 63 -78, , ISSN 0039-2138, UDK: 347.97/.99(497.11)

У раду ауторка износи критички поглед на поједина питања обухваћена Стратегијом реформе правосуђа у Србији за период 2013.- 2018. године и Акционим планом за њено спровођење. На самом почетку рада ауторка указује на потребу стратешког приступа реформи правосуђа, нарочито с обзиром на захтеве у процесу придруживања у поглављима 23. и 24., а потом и даје преглед дотадашњих активности државе у реформи правосуђа. Ауторка потом указује на проблеме у изради нове стратегије реформе правосуђа у Србији, и своју оцену недостатака у том процесу. Надаље, ауторка критички анализира поједине теме обухваћене нацртом стратегије реформе правосуђа – циљеве реформе, успостављање Комисије за спровођење стратегије, те даје критички осврт на поједине интервенције у законодавству и пракси које су планиране стратегијом. На самом крају, ауторка даје препоруке за унапређење процеса спровођења стратегије и пратећег акционог плана успешно спровођење.

13. Кнежевић Бојовић, А. „**Грађански надзорник - нови механизам контроле јавних набавки у Србији**”, *Право и привреда* 7-9/2013, стр. 491-513, ISSN 0354-3501, UDK: 347.7, [COBISS.SR-ID 515953596]

У раду ауторка анализира институт грађанског надзорника као механизма путем којег цивилни сектор контролише јавне набавке у Србији. На почетку рада ауторка даје упоредноправни приказ система *ex ante* надзора јавних набавки, указујући на законодавства и праксу у Пољској, Латинској Америци и на Филипинима. Потом ауторка анализира кључна питања нормативног оквира за грађанске надзорнике у Србији – поступке у којима учествује грађански надзорник, услове и поступак за именовање грађанског надзорника, овлашћења грађанског надзорника и награду и накнаду за рад грађанског надзорника. У анализи ауторка даје и конкретне препоруке за унапређење прописа засноване на најбољој пракси и друштвеним приликама у Србији. На крају ауторка износи оцену одредби о грађанском надзорнику у закону о јавним набавкама као и одредби пратећих правилника упоређујући их са релевантним међународним стандардима, нарочито са Препоруком ОЕЦД у вези са побољшањем интегритета у јавним набавкама.

- Рад у истакнутом научном часопису (M52-1,5 бод)

1. Рељановић, М. и Кнежевић Бојовић, А. „**Judicial Reform in Serbia and Negotiating Chapter 23 - A Critical Outlook**“, *Правни записи*, година V, број 1 (2014), стр. 241-253, UDK 340.137(497.11:4–672EU, doi: 10.5937/pravzap0–6011, [COBISS.SR-ID 516580796]

У раду се испитује у којој мери је у Србији остварен један од кључних предуслова за владавину права, а то је независност правосуђа. У тексту се анализира реформа законодавства у области правосуђа и критички преиспитује утицај планираних и спроведних реформи на остваривање европских стандарда у независности правосуђа у Србији.

- Предавање по позиву са скупа националног значаја штампано у целини (M61-1,5 бод)

1. Knežević Bojović, A., Ćorić V. Matić Bošković, M. „**Do rules on the protection of journalists extend to media workers engaged in campus and student broadcasting organisations?**“, скуп је одржан 17. новембра 2016. године у Новом Саду, предавање штампано у целини у: *Legislative and Productional Models of University and Student Radio and Television Broadcasting*, Академија уметности, 2016, ISSN: 978-86-499-0213-8, стр. 35-51.

Ауторке у раду настоје да одговоре на питање да ли је и у којој мери регулаторни оквир којим се уређује заштита новинара примењив на медијске актере који су ангажовани у студентским радиодифузним организацијама. У раду се након уводних разматрања, у другом делу анализирају универзални и регионални стандарди заштите новинара и других медијских актера. Након тога, у трећем делу разматрају се примери добре праксе у погледу дефинисања концепта новинара у националним законодавствима појединих европских држава, као и у значајним међународним актима. У завршном делу, разматрају се импликације анализарног режима на студентске радиодифузне организације.

IV ЦИТИРАНОСТ ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА КАНДИДАТКИЊЕ

Према подацима прикупљеним на основу Google Scholar Citations, радови кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић цитирани су 52 пута, а њен h индекс је 4. Према подацима прикупљеним на основу SCIndeksa, радови кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић цитирани су 29 пута.

Подаци о цитираности кандидаткиње од избора у звање научни сарадник (без аутоцитата), према подацима прикупљеним на основу Google Scholar Citations, SCIndeksa и личне документације, су следећи:

1. У чланку Оливера Николића „Накнада штете и јуриспруденција Европског суда за људска права“, објављеном у Одговорност за штету, накнада штете и осигурање (ур. Здравко Петровић, Владимир Чоловић), Институт за упоредно право, Удружење за одштетно право, Зрењанин, стр. 190-199, из 2017. године, на страни 192 цитиран је следећи чланак:

- Торић, В. Кнежевић Бојовић, А. Вукадиновић, С. „Одштетни захтеви пред европским наднационалним судовима“, Накнада штете и осигурање - Савремени изазови (ур. Здравко Петровић, Наташа Мрвић-Петровић) Удружење за одштетно право, Институт за упоредно право и Правосудна академија, Београд, 2016, стр. 167-182.

2. У раду Г. Марунич, „Порівняльно-правовий аналіз механізмів запобігання затягуванню цивільного процесу за законодавством зарубіжних країн“, Национальний юридический журнал: Теория и практика, 5(33), из 2018. године, стр. 120 -127, на страни 122 и у докторској дисертацији Г. Марунич, „Затягування цивільного процесу: сутність, правові наслідки та способи запобігання“, Національна академія внутрішніх справ, Київ, из 2018. године, на страни 50 , цитиран је следећи чланак:

- Milošević M, Knežević Bojović, A., „Trial within reasonable time in EU acquis and Serbian law“, предавање по позиву са међународног скупа EU and comparative law issues and challenges, Jean Monnet International Scientific Conference PROCEDURAL ASPECTS OF EU LAW, (ed. Dunja Duić, Tunjica Petrašević), Osijek, 2017, стр 447 – 469;

3. У раду Вуковић, С. и Босковић, Г. (2016) корупција и њена контрола у Србији и Европској унији, Страни правни живот, 60(2), стр. 125-137, на страни 133 цитиран је рад

- Кнежевић Бојовић, А. "Учешће цивилног сектора у процесу придруживања Европској унији и пракса Националног конвента о ЕУ", Страни правни живот 2/2015, 131-144

4. У следећим радовима: Радивојевић З. и Кнежевић – Предић, В. „Правни лекови у поступку пред Судом правде Европске уније“, Зборник радова Правног факултета у Нишу, број 68, година LIII, из 2014. године, стр. 807 – 823, на страни 815; Медар, С. „Скица за промишљање општих начела Европске уније“, Зборник радова Правног факултета у Нишу, број 71, година LIV из 2015. године, стр. 169-184, на страни 179; Радивојевић, З. „Судска заштита службеника у Европској унији“, Зборник радова Правног факултета у Нишу, број 70, година LIV, из 2015. године, стр. 81-100, на страни 83; Šago, D. „Postupak prethodnog odlučivanja pred Europskim sudom – problemi i moguća rješenja“, Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci v. 36, br. 1, 381-408 (2015), на страни 391 цитиран је рад

- Чавошки, А., Кнежевић-Бојовић, А., Поповић, Д. Европски суд правде. Београд, 2006, Институт за упоредно право

5. У раду Јована Ђирића „Идеални закони и несавесни правници“, НБП. Наука, безбедност, полиција 20(2) из 2015. године, стр. 55-69, на страни 60, цитиран је рад

- Кнежевић Бојовић, А. „Избор судија у Сједињеним Америчким Државама", Увод у право САД", Институт за упоредно право, Београд, 2008, стр. стр. 141-162

6. У следећим радовима: Матовић, А. „Искуства правосудних система „нових“ економија ЕУ и Србије у сусрет стандарду 23 ЕУ“, на страни 25, Економски сигнали, 13(2), из 2018. године, стр. 25-39, на страни 25; Fagan, A., Sircar I, „Judicial Independence in the Western Balkans: Is the EU’s ‘New Approach’ Changing Judicial Practices?“, Махсар Working Paper Series, из 2015. године, на страни 49, цитиран је рад

- Рељановић, М. и Кнежевић Бојовић, А. „Judicial Reform in Serbia and Negotiating Chapter 23 - A Critical Outlook“, Правни записи, година V, број 1 (2014), стр. 241-253

7. У следећим радовима: Ljubanović, B., Danić Ćeko, A, Grgur, P. „The significance of the request for extraordinary review of validity of the final verdict in the protection of subjective rights of the parties in administrative dispute“, Vol. 1 No. 5 (2018): Proceedings of the International Scientific Conference "Social Changes in the Global World" из 2018 године, стр. 95-112, на страни 105; Хасанбеговић, Ј. „О препрекама владавине права у Срба“, Годишњак Правног факултета, година V, 1/2014, из 2014. године, стр. 8–31.на страни 23; Tripković, M. „Beyond punitiveness? Governance of crime and authoritarian heritage in Serbia“, Punishment & Society Vol. 18(3), из 2016. године, стр. 369–386, на странама 379 и 380; Марковић, Ђ. „Допринос Високог савета судства (не)зависности правосуђа у Републици Србији“, Свеске за јавно право 16/2014, из 2014. године, стр. 41-55, на страни 45; Bachmann C. and Fatic, A. „The UN International Criminal Tribunals: Transition without Justice?“, Routledge из 2015. године, на странама 184 и 282; Bokić, M, „Political Influence as Important Factor which Restricts the Independence of the Serbian Judiciary“, Годишњак Факултета Политичких наука, Београд, Vol. 13 Issue 22, из 2019. године, стр. 101-114, на страни 104; Beširević, V. „Governing without judges”: The politics of the Constitutional Court in Serbia“, International Journal of Constitutional Law, Volume 12, Issue 4, из 2014. године, стр. 954–979, на страни 970; Vuković, D. "The Role Of Civil Society In Fostering Government Accountability In Contemporary Serbia: On The Limits Of Depoliticized Social Activism." Sociologija 57.4 (2015), стр. 637-661; Vuković, D., Mrakovčić, M. „Unutarnja” kriza pravosuđa? Stavovi pripadnika pravničkih profesija o pravosuđu u Hrvatskoj i Srbiji“, Politička misao, god. 56, br. 1, 2019. стр. 75-105, на страни 82; Половченко К. А. „Конституционне основи судечној власти в Републике Србија“, Социально-политические науки 2/2017, из 2017. године, стр. 125-129, на страни 129; Половченко К.А. „Особенности пореформенного порядка избрания и прекращения полномочий судей в Републике Србија“, Пробелы в российском законодательстве 2/2017, из 2017. године, стр. 47-50, на страни 50; Preshova, D., „Searching for the right approach - EU enlargement and judicial reforms in the Western Balkans“, Problems of Representative Democracy in Europe - A Challenge for Progressives, (Jan Marinus Wiersma, Ernst Stetter & Sebastian Schublach (Eds.)), из 2014. године, стр. 127-138, на страни 135; Ђорђевић, Љ., Лончар, Ј., Миљковић, Н., Башић, Г. „Учешће националних мањина у друштвеном и политичком животу Србије“, Центар за истраживање етничитета, Београд, 2018., из 2018. године, на страни 659; на страни 128; Ђорђевић, А. „У ишчекивању уставних промена– између de iure и de facto независности судства“, Српска политичка мисао број 2/2020, год. 27. vol. 68, стр. 361-379, на страни 371; Krsmanovic, D. "A Law and Economics Analysis of Lobbying Regulation - towards an optimal structure through the Cost Indicator Index", 1st July 2014, докторска теза одбрањена на University Rotterdam, Erasmus School of Law, Rotterdam Institute of Law and Economics, на страни 219; Пејић, И. "Конституционализација судске независности - упоредно и искуство

Србије". Зборник радова Правног факултета у Нишу, 2014 (68), стр. 157-174, на страни 165; Беширевич, В. „Миф о судебној реформи в Србији“, Сравнительное конституционное обозрение Issue: , из 2016, стр. 105-116, из 2016. године, на страни 110; Матић, М. „Управљање резултатима рада као део одговорности правосуђа“, Страни правни живот 2/2017, стр. 77-92, на страни 91; цитиран је рад

- Ракић Водинелић, В., Кнежевић Бојовић, А, Рељановић, М. Реформа правосуђа у Србији: 2008-2012, Правни факултет Универзитета „Унион“, Службени гласник, Београд, 2012

8. У раду Александре Рабреновић и Рајка Радевића „Границе права на слободан приступ информацијама у сектору безбедности – пример Црне Горе“, Страни правни живот, 60(3), из 2016. године, стр. 23-37, на странама 25 и 25 цитиран је рад

- Кнежевић Бојовић, А. "**Слободан приступ информацијама од јавног значаја**" у зборнику радова "Правни механизми спречавања корупције у југоисточној Европи", 2013 Институт за упоредно право, стр. 123-142

9. У дипломском раду: Muharem Čandić, „Institucionalni in funkcionalni vidiki neovisnosti državnega tožilstva“, Univerza v Mariboru, Pravna fakulteta, из 2012. године, на страни 29, цитиран је рад

- Ђирић, Ј., Кнежевић Бојовић, А., Сепи, Р. и Рељановић, М. „Јавни тужиоци и њихова улога у успостављању владавине права", Центар за мир и развој демократије, Београд, 2006.

10. У раду Nagy, A., „Brexit and Kosovo as Two Big Challenges for the EU”, 5th International Conference of PhD Students and Young Researchers How Deep Is Your Law? Brexit. Technologies. Modern Conflicts, из 2017. године, стр. 270-279, на страни 271 цитиран је рад

- Nagy A., Knežević Bojović, A. „OSCE and its role in resolving the interethnic conflict and the implementation of rule of law in Kosovo“, u: Četrdeset godina od potpisivanja helsinškog završnog akta = Forty years since the signing of the Helsinki final act (ur. Mina Zirojević, Vesna Ćorić), Institut za uporedno pravo, Beograd, 2015, стр. 489-498.

11. У раду: Milosavljević M., Poler M., „Legal Analysis in Media Policy Research“ Van den Bulck H., Puppis M., Donders K., Van Audenhove L. (eds) The Palgrave Handbook

of Methods for Media Policy Research. Palgrave Macmillan, из 2019. године, цитиран је рад

- Кнежевић Бојовић, А. Ћорић, В. Глинтић, М „Targeted legal research online – a case study“, *E-methodology, Pro Scientia Publica*, 2016, pp. 63-76

12. У следећим радовима: докторској дисертацији Сање Гонгете, „Друштво с ограниченом одговорношћу – развој и перспективе према европском законодавству“, Универзитет привредна академија у Новом Саду, Правни факултет за привреду и правосудје из 2015. године, на страни 46; Latifović, F. „Harmonizacija nacionalnog zakonodavstva Bosne i Hercegovine sa pravom Evropske unije“, *Revija za pravo i ekonomiju godina 15, broj 2*, из 2015. године, стр. 7-26, на странама 9 и 15; Bunčić, S., Filipović, M. „The opening of accession negotiations between Serbia and the EU - Harmonization of the foreign policy and company law“, *Economic sciences on the crossroad (Ivan Stošić, Srđan Redžepagić, Hasan Hanić, Joao Sousa Andrade, Claude Berthomieu eds), proceedings from international conference*, из 2013. године, стр. 197-205, на страни 203, цитиран је рад

- Кнежевић-Бојовић, А. (2011). Хармонизација компанијског права са правом Европске уније и правила о слободи оснивања привредних друштава у Споразуму о стабилизацији и придруживању, Страни правни живот, 1-2011, стр. 129.- 142

13. У следећим радовима: Вokić, М, „Political Influence as Important Factor which Restricts the Independence of the Serbian Judiciary“, *Годишњак Факултета Политичких наука, Београд, Vol. 13 Issue 22*, из 2019. године, стр. 101-114, на страни 102; Бугарски, Т. „Судије поротници и оцена доказа по слободном судијском уверењу“, *Зборник радова Правног факултета, Нови Сад, 2014, вол. 48, бр. 3*, стр. 221-234, на страни 222; Лукић, Т. и Писарић, М. „Специјализација правосудних и других органа у борби против еколошког криминалитета“, *Зборник радова Правног факултета, Нови Сад, 2012, вол. 46, бр. 4*, стр. 219-239, на страни 220, цитиран је рад

- Чавошки, А, Кнежевић Бојовић, А. и Тодорић, В. „Ефекти интеграције Србије у Европску унију на правосудни систем“, *ФЕФА, Београд, 2012*,

14. У раду Мијодрага Радојевића „Систем (бесплатне) правне помоћи у Републици Србији и примена међународних стандарда“, *Српска политичка мисао, број 4/2018, година XXV, свеска 62*, из 2018 године, стр. 249-265, на страни 250 цитиран је рад

- Чавошки, А. Кнежевић Бојовић, А. „Правна помоћ у оквиру Уједињених нација“, у зборнику: Бесплатна правна помоћ (приредио: Саша Гајин), Центар за унапређивање правних студија, Београд, 2007, стр. 41–65.

15. У раду Мијодрага Радојевића „Систем (бесплатне) правне помоћи у Републици Србији и примена међународних стандарда“, Српска политичка мисао, број 4/2018, година XXV, свеска 62, из 2018 године, стр. 249-265, на страни 250 цитиран је рад на страни 250

- Чавошки, А. Кнежевић Бојовић, А. „Правна помоћ у оквиру Савета Европе“, у зборнику: Бесплатна правна помоћ (приредио: Саша Гајин), Центар за унапређивање правних студија, Београд, 2007, стр. 66-106:

16. У раду Татјане Кандић „Дисциплинска одговорност судија у Републици Србији, Републици Хрватској, Републици Словенији и Републици Македонији“, Страни правни живот 2016, бр. 3, стр. 161-171, на страни 163. цитиран је рад

- Кнежевић Бојовић, А. "Грађанска, кривична, и дисциплинска одговорност судија - међународни документи и право Србије", Страни правни живот 2008, бр. 3, стр. 122-138

17. У раду Раде Мирић "Бангалорски принципи - допринос развоју судијске етике" Страни правни живот, 3/2013, стр. 327-342, на страни 339 цитиран је рад

- Кнежевић Бојовић, А. и Рељановић, М. "Реформа правосуђа у Србији" у Усклађивање права Републике Србије са правним тековинама ЕУ: приоритети, проблеми, перспективе, Институт за упоредно право, Београд, 2012. стр. 89-118

18. У раду Kurtović, A, „Mapping Western Balkans States’ Progress Levels for EU Membership“. Sui generis 6 из 2019. године, стр. 39-57, на страни 43, цитиран је рад

- Кнежевић Бојовић, А. „New EU enlargement strategy and country progress reports: a motor for change?“, Страни правни живот 4/2015, стр. 67-78

19. У раду: Dobrić Jambrović D, Vranješ, N., „Zaštita nacionalnih manjina na lokalnoj razini u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini“, Godišnjak Akademije pravnih znanosti Hrvatske, Vol. XI. No. 1, 2020, стр. 79-95, на страни 80 цитиран је рад

- Ђурић В., Кнежевић Бојовић, А. Правни оквир културне делатности националних мањина, Институт за упоредно право, Београд, 2018.

20. У раду: Uzelac A. And Preložnjak, B. „The Development of Legal Aid Systems in the Western Balkans. A Study of Controversial Reforms in Croatia and Serbia“, *Kritisk Juss* 2012 (38) nr 3–4, из 2012. године, стр. 261-287, на страни 267, цитиран је зборник радова

- Гајин, С; Водинелић, В.В, Косановић, С, Чавошки, А., Кнежевић Бојовић, А., Сепи, Р. и Рељановић, М., Бесплатна правна помоћ (приредио: Саша Гајин), Центар за унапређивање правних студија, Београд, 2007

21. У раду: Bunčić, S., Andrejević, A. „Strengthening Western Balkan countries corporates` competitiveness through the right of Establishment“, *Managing structural changes Trends and Requirements*, (João Sousa Andrade, Marta C. N. Simões, Ivan Stošić, Dejan Erić, Hasan Hanić eds.), стр. 507-520, на страни 517 цитиран је рад

- Кнежевић, Бојовић, А. „Појам пословног настањивања привредних друштава у Споразуму о стабилизацији и придруживању Србије, Право и привреда 4-6/11, стр. 504- 518

22. У раду Ђорђа Ђорђевића „Казненоправни аспект заштите од дискриминације“, *Казнена реакција у Србији* (приредио Ђорђе Игњатовић“, Правни факултет Универзитета у Београду, из 2013. године, стр. 99-112, на странама 100 и 101 цитиран је зборник радова

- Кнежевић-Бојовић А., Матић М., Бекер К., Хрват А.: *Забрана дискриминације*, Београд, 2013, Удружење тужилаца и јавних тужилаца Србије

V ОЦЕНА САМОСТАЛНОСТИ КАНДИДАТКИЊЕ

Кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је до сада укупно објавила преко седамдесет научних радова. Од избора у звање научни сарадник Ана Кнежевић Бојовић објавила је, као што је наведено, три монографије и тридесет девет радова који су публиковани у различитим часописима или зборницима радова, и била коуредница два зборника радова. Кандидаткињи радови објављени у различитим часописима су квалификовани као оригинални или прегледни научни радови.

Од укупног броја коауторских радова објављених у протеклом периоду, кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је у већини коауторских радова дала одлучујући допринос, што се може закључити према избору тема, обради предмета истраживања и стилу излагања који је у њима присутан. С друге стране, оним радовима у којима Ана Кнежевић Бојовић није била први аутор, радило се о темама које су заједнички обрађене као резултат тимског рада у оквиру различитих пројектних истраживачких задатака којима кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић није руководила.

Самосталност кандидаткиње долази до изражаја и у оригиналности коју је у свом досадашњем раду испољила приликом проучавања, у нашој науци до сада недовољно истражених тема, чиме је пружила аутентични допринос отварању нових аспеката проучавања у оквиру научне области права, као и развоју оригиналног приступа који превасходно подразумева повезивање граничних подручја различитих правних дисциплина, укључујући поља привредног права, правосудног организационог права, процесног права, права Европске уније, те појединих правнотеоријских концепата. Оригиналност кандидаткиње се огледа такође и у проучавању односа између права Европске уније и националног права, међународних стандарда и усклађености националног права са њима, те практичних последица правних транспланта, сагледаних у ширем контексту владавине права.

Такође, њена оригиналност огледа се и у прибегавању шире постављеном упоредноправном методу који подразумева паралелну примену два различита модела упоредноправних истраживања: упоређивање решења из различитих националних система и њихово евентуално приближавање (први модел), као и упоређивање нормативних оквира различитих међународних организација и њихових инструмената (други модел). Применом овако конструисаног упоредноправног приступа кандидаткиња у својим радовима доприноси свеобухватнијем сагледавању одређених проблема који се испољавају на

различитим нивоима – међународном, наднационалном и националном. Управо дати приступ је примењен у великом броју радова кандидаткиње, а посебно у пет одабраних радова које је кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић предложила као њена најзначајнија научна остварења која су настала након избора у звање научни сарадник а имајући у виду т.1.1. Прилога 1 Правилника о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача. Од других метода које кандидаткиња примењује, значајни су егзегетски, нормативни и социолошки метод, који долазе до изражаја у кандидаткињиним научноистраживачком раду заједно са анализом његовог ширег друштвеног контекста. Пет одабраних радова кандидаткиње представљају добру илустрацију самосталности кандидаткиње, личног вођења, као и отварања одређених питања мултидимензионалним укрштањем различитих научних области и њиховом критичком анализом:

1. Knežević Bojović, A, **Continuity and discontinuity in Serbian legislation and practice: selected aspects**, Институт за упоредно право, Београд, 2018, ISBN: 978-86-80186-35-1, COBISS.SR-ID 264017164.
2. Knežević Bojović, A. "Institutional Transplants in Serbia – the Stories of Success and Failure", in: *Common Law and Civil Law Today Convergence and Divergence* (ed. Marko Novaković), Vernon Press, 2019, p. 381-412, ISBN: 978-1-62273-507-5.
3. Кнежевић Бојовић, А. „**New EU enlargement strategy and country progress reports: a motor for change?**“, Страни правни живот 4/2015, стр. 67-78, ISSN 0039-2138, UDK: 341.217.02(4-672EU), [COBISS.SR-ID 514208177]
4. Кнежевић Бојовић, А. "Слободан приступ информацијама од јавног значаја" у зборнику радова "Правни механизми спречавања корупције у југоисточној Европи", 2013 Институт за упоредно право, стр. 123-142, ISBN 987-86-80059-92-1, [COBISS.SR-ID 516468156]
5. Кнежевић Бојовић, А. " **Како српско правосуђе улази у скрининг за поглавље 23 : критички осврт на националну стратегију реформе правосуђа 2013-2018. године и акциони план за њено спровођење**", стр. 63 -78, Страни правни живот 3/2013, ISSN 0039-2138, UDK: 347.97/.99(497.11),

Према мишљењу Комисије, у наведеним радовима и монографији кандидаткиња са посебном пажњом и брижљиво истражује и темељно анализира нова, до сада недовољно истражена правна питања, а што је истакнуто и у релевантним научним рецензијама и приказима тих радова и монографија. Тако, на пример, у рецензији

монографије „Continuity and discontinuity in Serbian legislation and practice: selected aspects“ кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић, истиче се да „ауторка излаже аргументовано и утемељено, не остављајући места недоумицама и прихватајући се незахвалног посла критичког посматрања нормативне и политичке реалности“, док се на крају закључује да „Ауторка излаже материју једноставним језиком, користећи практичне примере и добро утемељена методолошка оруђа научног истраживања. Једноставност излагања међутим скрива комплексну анализу низа чинилаца који се налазе у фокусу, како би се дошло до одговора на питања која су постављена. Свеобухватност приступа и синтетички дух нас доводе до несумњиво тешких и непопуларних одговора на питања колико смо као друштво успели да се развијемо у претходне две деценије и да ли смо успели да на том путу створимо одрживе институције и механизме функционисања модерне државе.“

Коначно, самосталност кандидаткиње и њен одлучујући допринос у постављању почетних хипотеза и конципирању методологије истраживања потврђује и чињеница да је кандидаткиња предложена за руководиоца пројекта пријављеног на конкурс Фонда за науку у оквиру програма ИДЕЈЕ у октобру 2020. године.

VI КВАЛИТАТИВНИ ПОКАЗАТЕЉИ КАНДИДАТКИЊИНОГ НАУЧНОГ АНГАЖМАНА

6.1. Оригиналност научног рада

Оригиналност научног рада кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић се како у избору нових и недовољно истражених тема којима посвећује своје радове и монографије, тако и у методолошком приступу који примењује у свом научном раду, о чему је већ било речи у делу о оцени самосталности кандидаткиње. Кандидаткиња у својим монографијама и научним радовима прецизно користи признате научне методе правне науке, а нарочито упоредноправни и егезегетички метод, кроз свеобухватну критичку анализу и оригиналне синтетичке закључке. Екстензивно прибегавање савременој, нарочито страном, научној литератури, уз избор актуелних тема и свестрани и студиозни методолошки приступ, обезбеђује висок ниво оригиналности целокупног научног рада кандидаткиње.

У погледу актуелности и оригиналности тема којима се кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић, Комисија указује да је највећи број радова кандидаткиње написан као научно утемељен одговор на актуелне правне и друштвене појаве и новине у законодавству у пракси, нудећи не само критичку анализу већ и конкретне и јасно формулисане препоруке за унапређење прописа и праксе. Ово је нарочито видљиво у радовима који се односе на реформе у правосудном сектору,

процес придруживања Европској унији, те различите облике сарадње јавног сектора и приватног сектора и/или цивилног друштва (грађански надзорник у поступку јавних набавки, Национални конвент о Европској унији, Економски кокус Народне скупштине Републике Србије).

Имајући све претходно наведено у виду, посебно треба указати на карактер научног нивоа и значај резултата кандидаткињиних истраживања, укључујући и параметре публикација у којима је кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић објављивала своје радове.

6.1.1. Научни ниво и значај резултата као и параметри квалитета часописа

Резултати истраживања кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић остварени након њеног избора у звање научни сарадник објављивани су у публикацијама које су референтне за научну област права. С тим у вези, Комисија налази за сходно да истакне чињеницу да четири од укупно објављених радова Ане Кнежевић Бојовић, након избора у звање научни сарадник, припадају категорији радова у тематском зборнику међународног значаја. Такође, значајно је напоменути да је један од поменута четири рада био објављен 2019. године у зборнику *Common Law and Civil Law Today - Convergence and Divergence* у издању *Vernon Press-a*.

Кад је реч о зборнику од националног значаја „*Integrity and Good Governance in the Western Balkans, Regional School of Public Administration*“ из 2019. године који је кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић уређивала заједно са Александром Рабреновић, битно је напоменути да се ради о значајном резултату који је произашао из потребе да Регионална школа за јавну управу понуди државним службеницима и намештеницима у државама које су њене чланице темељну и прегледну анализу правних области које су од кључног значаја за интегритет у јавном сектору, као и да пружи смернице за унапређење пракси у тој области, између осталог, и кроз обуке за запослене у јавном сектору. То указује на значајан не само научни већ и практични допринос овог зборника.

Када је реч о монографији „Реформа правосуђа у Србији 2008.- 2012.“, Комисија налази за сходно да истакне да део монографије који је посвећен поступку ревизије одлука о неизбору судија и тужилаца, који се одвијао током 2011. и 2012. године, резултат свеобухватног емпиријског истраживања и анализе, те да представља значајно непосредно сведочанство о једном од најзначајних догађаја у правосудном сектору у Србији у последњих двадесет година.

У монографији „Continuity and discontinuity in Serbian legislation and practice: selected aspects“ кандидаткиња је једноставним језиком анализирала сложене појаве: уставни (дис)континуитет, реформу правосуђа, функционисање независних институција, реформу државне управе и ефекте реформи по број и квалитет запослених, те потенцијал такве државне управе да развија јавне политике, као и ефикасност и доступност сервиса управе грађанима. У монографији ауторка комбинује темељно познавање важних правнотеоријских концепата и конкретне примере, а закључци које изводи су убедљиви и аргументовани. Монографија је објављена на енглеском језику, и намењена је само домаћој, већ и иностраној научној јавности, што несумњиво представља њену додатну вредност и научни значај.

Поред тога, кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је у протеклом периоду излагала радове на осам међународних скупова који су накнадно штампани у целини. Даље, објавила је два рада у часописима који су индексирани у Web of Science: рад **“Legal Science and Regulatory Reform in Serbia: One Step Forward, Two Steps Back”** и рад **„Framing an Improved Model of Judicial Reform in Aspiring Member States of the European Union“** у часопису European Journal of Transformation Studies, који је индексирани у Emerging Sources Citation Index.

Надаље, кандидаткиња је објавила и два рада у часописима који су класификовани као национални часописи од међународног значаја, те тринаест радова у часописима који су класификовани као радови у врхунским часописима националног значаја.

Истраживањима кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић у великој мери се проширују границе научног правног знања и то у двоструком смислу: како у погледу научног сазнања о правној природи института које кандидаткиња у својим монографијама и радовима истражује, тако и у погледу примењивости већ утврђених и откривених знања из научних дисциплина права Европске уније, правосудног организационог права, људских права, и њиховог односа са концептом правних трансплантата, законодавног поступка и јачања интегритета. Имајући у виду све изложено, јасно је да научно стваралаштво кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић и значај резултата тог стваралаштва одликује респектабилан научни ниво.

6.2. Утицајност

6.2.1. Позитивна цитираност и утицај на туђе научно стваралаштво

Као што је наведено, монографије и радови кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић цитирани су у преко четрдесет публикација, мастер и докторских дисертација. Комисија посебно указује на чињеницу да је реч углавном о позитивној цитираности, тачније да монографије и радови кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић у туђим научним радовима нису наведени у негативном, или полемичком контексту. Напротив, може се истаћи да су монографије и радови кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић често иницирали и представљали незаобилазну литературу у накнадном научном разматрању појединих питања од стране других аутора, нарочито питања која спадају у корпус права Европске уније и реформе правосуђа.

6.2.2. Применљивост научних резултата

С обзиром да се истраживањима кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић проширују границе научног правног знања о правној природи института које кандидаткиња у својим монографијама и радовима истражује, јасно је да њени научни резултати имају превасходну примену у научноистраживачкој области. Они представљају значајан извор сазнања о областима које до сада нису биле у значајној и довољној мери проучаване, али и одличну полазну основу за будућа истраживања те проблематике.

У овом делу Извештаја Комисија настоји посебно да истакне пре свега применљивост научних резултата кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић у сфери позитивноправног регулисања појединих друштвених питања и њихов утицај на рад, одлучивање и праксу надлежних државних органа. У том смислу, Комисија указује да су резултати научних истраживања кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић из области права Европске уније, примене међународних стандарда у националном праву и правних стандарда коришћени приликом израде прописа и формулисања јавних политика иу Републици Србији и Црној Гори.

Тачније, кроз ангажман у својству независног експерта кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је утицала на измене правног оквира Црне Горе у делу у којем се односе слободан приступ информацијама од јавног значаја, надлежност војне инспекције те односа између Министарства унутрашњих послова и Управе полиције у Црној Горе. Ана Кнежевић Бојовић је у својству независног експерта учествовала у изради нацрта Правилника о грађанском надзорнику 2013. године, и

учествовала у изради нацрта Правилника о поступку утврђивања потреба за обуком и изради предлога годишњег програма обуке Правосудне академије. Надаље, у својству независног експерта Ана Кнежевић Бојовић израдила је анализу потребе за унапређењем правног оквира који се односи на регистрацију пољопривредних газдинстава и увођење електронског регистра пољопривредних газдинстава, које је релевантна радна група узела као полазни основ за свој даљи рад. У својству координатора за регулаторну реформу Националне алијансе за локални екомоски развој, Ана Кнежевић Бојовић била је члан радне групе за израду Закона о накнадама за коришћење јавних добара и Закона о финансијској подршци породицама са децом, и такође је била координатор Стручне групе за борбу против сиве економије, доприносећи развоју Националног програма за борбу против сиве економије.

Даље, њено изучавање права Европске уније допринело је квалитету обука које је држала судијама апелационих судова и Врховног касационог суда на тему основа права Европске уније. О утицајности и применљивости научних резултата кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић сведочи и чињеница да се њени научни радови, осим у научној и стручној литератури, цитирају и документима и анализама домаћих и међународних организација цивилног друштва, као и у анализама које спроводе међународне организације. Тако је, на пример, монографија „Реформа правосуђа у Србији 2008-2012“ цитирана у извештају „Функционална анализа правосуђа у Србији“ из 2014. године, коју је израдио тим Светске банке и у извештају „Mapping of Open Government Partnership in South East Europe – Serbia“ из 2013. године који је израдио Центар за евроатлантске студије, у документу „Анализа стручних и политичких предлога за уставну реформу“ из 2016. године, као и у Другом националном извештају о социјалној инклузији и смањењу сиромаштва у Србији.

Поред тога, кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је у оквиру радног ангажмана у Институту за упоредно право учествовала у истраживачком пројектном задатку под називом „Заштита безбедности новинара: Анализа међународних стандарда, примери добре праксе и препоруке за унапређење правног оквира и праксе у Србији“ за потребе спровођења пројекта „Јачање капацитета Заштитника грађана за покретање законодавних иницијатива кроз сарадњу са цивилним друштвом“ (2015-2017).⁹ Истраживање у које је поред кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић било укључено још три аутора (др Весна Ћорић, др Марина Матић Бошковић и др Мина

⁹ „Заштита безбедности новинара: Анализа међународних стандарда, примери добре праксе и препоруке за унапређење правног оквира и праксе у Србији“, доступно на: <https://www.ombudsman.rs/attachments/article/4540/Zastita%20novinara%20-%20prikaz%20uporedne%20prakse%20i%20preporuke%20za%20Srbiju.pdf>.

Зиројевић) садржало је конкретне препоруке за унапређење националног правног оквира у датој области.

6.3. Међународна научна сарадња

Ана Кнежевић Бојовић је испред Института за упоредно право одређена као контакт особа са Европским правним институтом (European Law Institute). Од марта 2020. године, када је Институт за упоредно право постао институционални члан Европског правног института, Ана Кнежевић Бојовић је учествовала у више семинара у његовој организацији.

Кроз учешће на међународним научним конференцијама, Ана Кнежевић Бојовић је успоставила бројне контакте, што је довело до пораста броја броја реномираних страних аутора који пишу прилоге за часопис „Страни правни живот“, који издаје Институт за упоредно право, као и кроз формализовање предлога за даљу научну сарадњу, укључујући и пријављивање предлога пројекта билатералне научне сарадње са Словачком, где је била један од три предложена члана пројектног тима (предлог није одобрен), те иницирање поступка пријема Института за упоредно право у Удружење за трансевропске студије политике (Терса), које окупља факултете и научноистраживачке организације из целе Европе.

6.4. Организација научног рада

6.4.1. *Руковођење пројектима, потпројектима или пројектним задацима*

У периоду од стицања звања научног сарадника, кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је била, или је и даље ангажована на следећим научним пројектима:

1) Пројекат при Министарству науке и технолошког развоја Републике Србије у периоду 2011–2019 бр. Пројекта 179031 – „Српско и европско право – упоређивање и усаглашавање“ у Институту за упоредно право;

2) Пројекат Савета Европе „**Strengthening the Judiciary Reform Process in Serbia - Capacity of judges and prosecutors, the Judicial and Prosecutorial Councils, to further the reform process by well-informed and evidence based policy-making**“ за период април – децембар 2020. године, чији је ноислац Институт за упоредно право. На пројекту је било ангажовано још двоје истраживача Института за упоредно право.

3) Пројекат Савета Европе **„Drafting a base line study on human rights education at the law faculties in Serbia, including recommendations in respect to possible national solutions“** за период јул – октобар 2020. године, чији је носилац Институт за упоредно право

4) Пројекат Града Новог Сада **„Упоредна анализа закона, подзаконских аката и прописа ЕУ у области регулисања отпадних вода и улога локалне самоуправе, односно Града Новог Сада“**, за период јул 2020 – јул 2021. године чији је носилац Институт за упоредно право.

5) Пројекат Министарства културе **„Истраживање правног оквира културне делатности националних мањина у Републици Србији и земљама региона“**, за период 15. јул – 15. децембар 2017. године, чији је носилац Институт за упоредно право. На пројекту је био ангажован још један истраживач Института за упоредно право.

6) Пројекат спроведен у сарадњи Института за упоредно право и HELVETAS Swiss Intercooperation SRB у оквиру пројекта **„PERFORM – Performing and Responsive Social Sciences“**, у периоду од јула до септембра 2017. године. Пројектни задатак кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић био је да руководи процесом сарадње између Института за упоредно право и спољног консултанта, са циљем унапређења сарадње и комуникације између Института за упоредно право и приватног сектора. На пројекту је било ангажовано још четворо истраживача Института за упоредно право.

7) Пројекат Владе Краљевине Норвешке - Centre for Integrity in the Defence Sector (CIDS) **„Building Integrity in Defence Project“** за период 2017 – 2019. године, чији је носилац Институт за упоредно право.

8) Пројекат Владе Краљевине Норвешке – Centre for Integrity in the Defence Sector (CIDS) за период 2012–2013 – **„Правни механизми спречавања корупције у земљама Југоисточне Европе са посебним освртом на сектор одбране“** чији је носилац Институт за упоредно право.

9) Пројекат спроведен у сарадњи Института за упоредно право и Заштитника грађана са Амбасадом Велике Британије у Србији и Швајцарском агенцијом за развој и сарадњу **„Јачање капацитета Заштитника грађана за покретање законодавних иницијатива кроз сарадњу са цивилним друштвом“ (2015-2017)**.¹⁰ Истраживачки пројектни задатак кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић носио је назив **„Заштита безбедности новинара: Анализа међународних стандарда, примери добре праксе и препоруке за унапређење правног оквира и праксе у Србији“**. На

¹⁰ „Заштита безбедности новинара: Анализа међународних стандарда, примери добре праксе и препоруке за унапређење правног оквира и праксе у Србији“, доступно на: <https://www.ombudsman.rs/attachments/article/4540/Zastita%20novinara%20-%20prikaz%20uporedne%20prakse%20i%20preporuke%20za%20Srbiju.pdf>.

датом пројектног задатку, кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је била ангажована са још три инстраживача из Института за упоредно право.

Ана Кнежевић Бојовић је руководила следећим пројектима:

- Пројекат Савета Европе „Strengthening the Judiciary Reform Process in Serbia - Capacity of judges and prosecutors, the Judicial and Prosecutorial Councils, to further the reform process by well-informed and evidence based policy-making“ за период април – децембар 2020. године, чији је носилац Институт за упоредно право. Резултат пројекта су четири публикације који садрже стандарде у области реформе правосуђа који су развијени у оквиру Савета Европе, као и у јуриспруденцији Европског суда за људска права и Суда правде Европске уније, чији је приређивач Институт за упоредно право, који је уједно и одговоран за правну редактуру превода докумената садржаних у публикацијама на српски језик. Ана Кнежевић Бојовић ауторка је речи приређивача за публикацију „Мишљења Консултативног већа европских судија и Magna Carta судија“, заједно са Милошем Станићем коауторка речи приређивача за публикацију „Мишљења консултативног већа европских тужилаца“ и заједно са Весном Ђорић коауторка речи приређивача за публикацију „Одабрана судска пракса Европског суда за људска права и Суда правде Европске уније“.
- Пројекат Савета Европе „Drafting a base line study on human rights education at the law faculties in Serbia, including recommendations in respect to possible national solutions“ за период јул – октобар 2020. године, чији је носилац Институт за упоредно право. Резултат пројекта је аналитичка студија са препорукама за унапређење домаћих прописа и праксе која ће почетком 2021. године бити представљена стручној јавности
- Пројекат спроведен у сарадњи Института за упоредно право и HELVETAS Swiss Intercooperation SRB у оквиру пројекта „PERFORM – Performing and Responsive Social Sciences“,
- Ана Кнежевић Бојовић је заједно са Александром Рабреновић руководила пројектом Владе Краљевине Норвешке - Centre for Integrity in the Defence Sector (CIDS) „Building Integrity in Defence Project“. Резултат пројекта је истакнути зборник радова од националног значаја „Integrity and Good Governance in the Western Balkans“ чији издавач је Регионална школа за јавну управу (ReSPA).

6.4.2. Руковођење научном политиком у оквиру научне институције

Кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је у оквиру Института за упоредно право руководилац одељења за пројекте, као и члан Библиотечког одбора Института за упоредно право. У својству руководиоца за пројекте, кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић има прилику да непосредно учествује у развијању пројектних предлога са којима Институт за упоредно право аплицира код релеватних институција, као што су Фонд за науку, Министарство просвете, науке и технолошког развоја, Министарство културе, као и друге националне и међународне организације и на тај начин непосредно утиче на правце развоја научног рада Института за упоредно право. У својству члана Библиотечког одбора, кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић учествује у усмеравању рада библиотеке, укључујући и набавку нове литературе, чиме такође утиче на правце развоја научног рада Института за упоредно право.

6.4.3. Допринос унапређењу научног рада и образовања

Допринос научног стваралаштва кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић унапређењу научног рада и образовања огледа се у чињеници да су поједине њене монографије и радови уврштени у списак литературе која се предлаже студентима Правног факултета Универзитета у Нишу за израду семинарских радова, као и у томе да се неки од њених радова налазе листама допунске литературе која прати поједине обуке које организује Правосудна академија.¹¹ Такође, као што то потврђује раније наведен преглед цитираности, радови кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић су често коришћени као литература при изради мастер и докторских дисертација на правним факултетима у Републици Србији, па и у иностранству.

Такође, кандидаткиња је на пројекту „Владавине права“ Националног центра за државне судове, тачније од октобра 2005. до јуна 2006. године била ангажована као спољни консултант чији је пројектни задатак био допринос у изради и превођењу наставних материјала за предмет Право Европске уније чије се увођење, као изборног предмета у програме свих правних факултета у Републици Србији, заговарало у оквиру пројекта.

6.4.4. Ангажованост у формирању научних кадрова

Радећи у Институту за упоредно право, кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је активно учествовала у образовању и формирању научног подмлатка и у комисијама за писање извештаја за избор/реизбор у научна звања. Била је преседник или члан

¹¹ http://www.prafak.ni.ac.rs/files/nast_mat/sem_rad_osnEU_feb2019.pdf.

комисија за писање извештаја о избору у различита звања. Тако је, на пример, била председник Комисије за писање извештаја за избор у звање научног сарадника за кандидата Ђура Ђурића (поступак је покренут 24. јула 2017. године), као и члан Комисије за писање извештаја за избор у звање научни сарадник кандидата Марија Рељановића (поступак је покренут 30. јула 2018. године). Ана Кнежевић Бојовић била је члан Комисије за писање извештаја за избор у звање истраживач сарадник кандидата Велимира Живковића (поступак је покренут 20. октобра 2012. године).

Кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је била члан комисије за оцену и одбрану две докторске дисертације, и то као:

- Председница Комисије за докторску дисертацију под називом „Доступност информација од заштити животне средине“ кандидата Александра Жигића, одбрањену 30. септембра 2019. године
- Чланица Комисије за докторску дисертацију под називом „Правни аспекти заштите биодиверзитета и органска производња у контексту зелене економије“ кандидаткиње Милене Банић, одбрањену 29. јуна 2020. године.¹²

Ана Кнежевић Бојовић такође је била чланица комисије за одбрану пројекта докторске дисертације кандидаткиње Милене Банић, и том приликом је својим сугестијама и коментарима допринела јаснијем формулисању теме истраживања.

Поред тога, кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је у периоду од школске 2008/2009. године, закључно са школском 2014/2015. годином на Правном факултету Универзитета Унион у Београду била ангажована као предавач на специјалистичким и мастер студијама на предмету Правно писање и истраживање, чиме је дала значајан допринос у формирању научних кадрова.

6.5. Остали показатељи успеха у научном раду

Комисија је на основу приложене биографије кандидаткиње Ане Кнежевић Бојовић закључила да је, у смислу Правилника о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача, испуњеност осталих показатеља успеха у научном раду могуће утврдити на основу критеријума, који се, између осталог, односе на чланства у научним и програмским одборима научних конференција, одржаних предавања по позиву, едиторског рада на монографијама, као и рецензирања резултата из категорија М10, М20 и М100. Комисија стоји на становишту да би у оквиру осталих показатеља успеха у

¹² Потврда у прилогу

научном раду кандидаткиње требало нарочито указати и на научне рецензије чији је кандидаткиња била аутор.

6.5.1. Чланство у научним и програмским одборима научних конференција

Кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је била члан научног одбора међународне научне конференције под називом „Државно-црквено право кроз векове“ која је одржана од 11. до 13. октобра 2019. године у Будви, поводом 800 година аутокефалности Српске православне цркве. Истоимени зборник радова чији су саиздавачи Институт за упоредно право и Митрополија црногорско-приморска објављен је 2019. године.

Ана Кнежевић Бојовић била је члан научног одбора конференције „Екологија и право“ која је одржана 2015. године. Истоимени зборник радова, чији су саиздавачи Институт за упоредно право и Правни факултет Универзитета Унион у Београду.

6.5.2. Едиторски рад на монографијама и рецензирање резултата из категорија M10, M20 и M100.

Кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић није рецензирала до сада резултате које припадају категоријама M10, M20 и M100. И поред тога, сматрамо да је битно истаћи њено досадашње рецензентско искуство. Пре свега, она је стални рецензент часописа „Страни правни живот“ који издаје Институт за упоредно право,¹³ а у периоду од 2015. до 2020. године је у више наврата била рецензент часописа „Правни записи“ које издаје Правни факултет Универзитета „Унион“ у Београду.¹⁴ Током 2020. године, кандидаткиња је рецензирала један рад за часопис *Balkan Yearbook of European and International Law*, који издаје Springer.¹⁵ Кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић такође је била рецензент два рада објављена у зборнику радова „*Regional Law Review*“, у издању Института за упоредно право.¹⁶ Осим тога, кандидаткиња је на позив Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије узела учешће у процесу евалуације једног предложеног пројекта у оквиру билатералне научне и технолошке сарадње између Републике Србије и Републике Словеније.

¹³ Потврда у прилогу.

¹⁴ Потврда у прилогу.

¹⁵ Потврда у прилогу.

¹⁶ Доказ у прилогу

6.5.3. Одржана предавања

Кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је у свом досадашњем научном раду одржала преко петнаест предавања, по правилу по позиву са реномираних скупова међународног и националног значаја.

Кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је 2018. године одржала предавање под називом „Repetition is a form of change? Accession conditionality and judicial reform in Serbia in 2018: A cross section“ у оквиру *Balkan Summer School 2018/Belgrade Session*.¹⁷

VII КВАНТИТАТИВНА ОЦЕНА КАНДИДАТКИЊНИХ НАУЧНИХ РЕЗУЛТАТА

Као што се на основу података из биографије и оцене радова може утврдити, кандидаткиња Ана Кнежевић Бојовић је у претходном периоду, од избора у звање научни сарадник, остварила **укупно 143,5 бода** (структура резултата приказана је у следећој табели):

- M14** – Рад у тематском зборнику међународног значаја – 4 x 5 бодова = **20** бодова
- M23** – Рад у међународном часопису – 1 x 4 бода = **4** бода
- M24** – Рад у националном часопису међународног значаја – 2 x 4 бода = **8** бодова
- M31** – Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини – 8 x 3,5 бода = **28** бодова
- M42** – Монографија националног значаја - 3 x 7 бодова = **21** бод
- M44** – Поглавље у књизи M41 или рад у тематском зборнику националног значаја - 3 x 3 = **9** бодова
- M45** – Поглавље у књизи M42 или рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја - 6 x 1,5 = **7,5** бодова
- M48** – Уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације водећег националног значаја – 2 x 2 = **4** бода
- M51** – Рад у врхунском часопису националног значаја – 13 x 3 бода = **39** бодова
- M52** – Рад у истакнутом часопису националног значаја- 1 x 1,5 = **1,5** бод
- M61** – Предавање по позиву са скупа националног значаја штампано у целини – 1 x 1,5 бод = **1,5** бод

Укупно: 143,5 бода

¹⁷ Потврда у прилогу

Према Правилнику потребно је да кандидат за звање вишег научног сарадника оствари укупно **50** бодова, од чега у категоријама M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52+M53+M54+M61 укупно **40** а у категоријама M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+M41+M42 укупно **30**.

Кандидаткиња др Ана Кнежевић Бојовић је од избора у звање научни сарадник остварила следеће резултате:

M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52+M53+M54+M61 укупно **139,5** бодова, а у категоријама M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+M41+M42 укупно **81** бод. Према томе, др Ана Кнежевић Бојовић испуњава квантитативне услове за избор у звање виши научни сарадник.

VIII ЗАКЉУЧАК СА ПРЕДЛОГОМ

Др Ана Кнежевић Бојовић је објавила велики број радова након избора у звање научни сарадник. То показује и број бодова који је остварен (143,5). Наведени број бодова је знатно већи од броја који је потребан за стицање научног звања виши научни сарадник. Само по тој чињеници можемо да закључимо о оствареном доприносу др Ане Кнежевић Бојовић у посматраном периоду.

Што се тиче осталих показатеља научног рада, квалитета и научног доприноса др Ане Кнежевић Бојовић, морамо да истакнемо да је њен научни опус разноврстан. На основу укупног увида у научно-истраживачки рад др Ане Кнежевић Бојовић сматрамо да публиковани радови показују ширину интересовања и да су усмерени ка питањима из области права Европске уније, правосудног организационог права, људских права, односа националног права и наднационалних извора права и стандарда, те ка практичној примени правних трансплантата, квалитету законодавног поступке, као и јачању интегритета.

Оригиналност кандидаткиње огледа се најпре у чињеници да је реч о правним дисциплинама које до сада нису биле довољно истраживане у домаћој правној науци, чиме је пружен значајан допринос отварању нових аспеката проучавања у оквиру научне области права. Штавише, инвентивно повезивање граничних подручја различитих правних дисциплина у научно-истраживачком раду кандидаткиње дата Ана Кнежевић Бојовић такође је допринело оригиналности њеног приступа.

Конечно, оригиналност кандидаткиње не Кнежевић Бојовић огледа се и у методолошком приступу који примењује у свом научном раду, а који карактерише доминантно ослањање на шире постављен упоредноправни метод који подразумева исцрпно и вишедимензионално поређење битних елемената правних института на националном, наднационалном и међународном нивоу.

Анализа библиографије кандидаткиње указује на запажен број тематски богатих и разноврсних радова који су по правилу објављени у бројним и високо категоризованим публикацијама. Реч је о радовима којима се обрађују теме које до сада нису уопште, или нису у довољној и заслуженој мери, биле предмет пажње у домаћој правној књижевности. У погледу иновативности и друштвено значаја рада кандидаткиње, нарочито истичемо њену монографију под називом „Continuity and discontinuity in Serbian legislation and practice: selected aspects“, њен рад у тематском зборнику од међународног значаја под називом „Institutional Transplants in Serbia – the Stories of Success and Failure“, те коауторске радове: монографију „Реформа правосудја у Србији 2008 -2012“, и научне чланке „Анализа резултата јавно-приватног дијалога на примеру Економског кокуса Народне скупштине Републике Србије“, „Спољашње условљавање Европске уније и регулаторни одговори Србије“ и “Framing an Improved Model of Judicial Reform in Aspiring Member States of the European Union“.

Уочава се да кандидаткиња у својим радовима тежи својеврсном споју разматрања теорије и праксе, нарочито у погледу питања која су по својој правној природи гранична подручја различитих правних дисциплина. Такво укрштање је свакако у великој мери позитивно утицало на досадашњу изражену примењивост остварених научних резултата кандидаткиње.

О квалитету научноистраживачког рада кандидаткиње говори и њена испољена самосталност у истраживањима, углед и утицајност пуликација у којима су објављени њени радови, њихова позитивна цитираност, као и активно учешће кандидата у међународним и националним научним пројектима који су реализовани, или се реализују, како у Институту за упоредно право, тако и ван њега.

Имајући у виду све што је изложено, Комисија констатује потпуну испуњеност услова за избор кандидаткиње у звање виши научни сарадник. Чланови Комисије су једногласни у ставу да значај и ранг научних тема обрађених од стране кандидаткиње у периоду од стицања научног звања научни сарадник треба да буду уважени. То се односи како на монографије и радове објављене у зборницима и научним часописима националног и међународног значаја, тако и на учешће на

домаћим и међународним научним скуповима. Према мишљењу Комисије, анализа научног рада кандидаткиње др Ане Кнежевић Бојовић упућује на закључак о њеној иновативности, истрајности и систематичности, о значајном напретку који је остварила у посматраном периоду, као и да се ради о кандидату са великом научним потенцијалном.

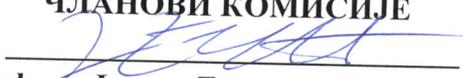
На основу свега изложеног, Комисија подноси Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета Унион у Београду следећи:

ПРЕДЛОГ

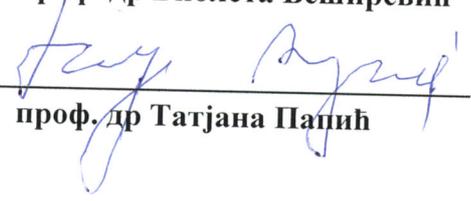
У складу са изложеним оценама, а на основу свих релевантних чињеница и изнесених научних аргумената и запажања, Комисија констатује да кандидат испуњава све услове предвиђене Правилником о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача и позива Наставно-научно веће Правног факултета Универзитета Унион у Београду да се позитивно изјасни о Извештају, односно Матичном одбору Министарства просвете, науке и технолошког развоја, односно Комисији Министарства за избор у звања, предложи да кандидаткиња др Ана Кнежевић Бојовић буде изабрана у звање **ВИШИ НАУЧНИ САРАДНИК**.

У Београду, 28. 12. 2020.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

проф. др Јелена Теранић Перишић

проф. др Виолета Беширевић

проф. др Татјана Папић

